

Scinteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚAȚI-VA!

ANUL XXIV Nr. 3145 Joi 2 decembrie 1954 4 PAGINI — 20 BANI

Să îmbunătățim activitatea educativă în rândurile tineretului!

În toate sectoarele de activitate, tineretul patriei noastre, alături de întregul popor muncitor, își concentrează forțele sale, energia sa creatoare, cauzele marelui său efort pentru socialismul, fătura bunei noastre patrii, pentru cea mai frumoasă și mai înălțătoare activitate a omului — muncă pasnică, constructivă, constituie o viață ilustrată a atașamentului său față de poporul muncitor, față de regimul democrației populare.

Cît de adînc se deosebește viața luminoasă pe care o trăiește tineretul țării noastre, feiul cum este el îndrumat și educat spre a cunoaște și a trăi adevăratele bucurii ale vieții — de situația tineretului din țările capitaliste! Burghezia, speculind cu viclenie și cu cinism atît lipsa de experiență a vieții cît și o serie de trăsături caracteristice tinerilor — îndrăzneala, dorința de afirmare, de a săvîrși fapte mari, neobișnuite — otrăvește sistematic conștiința tineretului pentru a-l aservi propriilor ei interese, dușmane vieții și omului. Condițiile economice grele, mizeria crescîndă, șomajul, nesiguranța zilei de mîine — precum și mijloacele de pervertire ideologică, în primul rînd filmele și literatura care proslăvesc crima și destrăbălarea, au dus la asemenea situații ca celea din S.U.A., unde creșterea criminalității printre tineri a atins proporții catastrofale, unde există copii ucigași în vîrstă de 12-14 ani — sau din Germania occidentală unde un efort din numărul total al tinerilor suferă de boli venerice. „În grupul tinerilor de vîrstă școlară”, mărturisește în prefața cărora revistei „U.S. News and World Report” — creșterea criminalității este de cinci ori mai mare decît creșterea numerică a acestui grup”. Otrava ideologică burgheză pervertește pe tineri, le vestește și le stinge tot ce au luminos și avîntat; rezultatele ei se văd în acei tineri pătați de acte necinste, măcinați de destrăbălare și vicii, ucașii și îmbătrîniți suflaște, care pășesc în viață fără a mai cunoaște adevăratele bucurii.

Toate acestea contrastează profund cu viața nouă, plină de cele mai luminoase perspective, pe care are astăzi posibilitatea de a trăia tineretul din țara noastră. Niciodată la noi în țară, entuziasmul, curajul, avîntul tineretului spre fapte mari, îndrăznețe, nu s-au bucurat de asemenea posibilități de afirmare ca în anii construcției socialiste.

Întregul popor se mîndrește cu mii și mii de tineri muncitori fruntași în întrecerea socialistă, inovatori și raționalizatori, cu tineri țărani muncitori fruntași ai recoltelor bogate, lupători entuziaști pentru transformarea socialistă a agriculturii, cu numeroși studenți și elevi care studiază cu seriozitate și temeinicie în școlile și universitățile țării.

Marile înfăptuiri ale tineretului nostru constituie rodul nemijlocit al muncii educative desfășurate de partid în rîndurile tineretului, mărturia dragostei și grijii cu care partidul veghează la creșterea și oțelirea în spirit comunist a tinerii generații. Călușindu-se după marele exemplu al P.C.U.S. — părintele și educatorul gloriosului Comsomol leninist — partidul nostru consideră educarea comunistă a tineretului drept unul din problemele principale ale activității partidului. Asemenia unui părinte plin de dragoste, partidul învață tineretul să se ferească de orice influențe veninoase ale ideologiei și moralei burgheze și să le combată ca pe cel mai mare rău.

Rezultatele pozitive obținute în educarea comunistă a tineretului nu trebuie să ne facă însă să trecem cu vederea faptul că în acest domeniu stăruie încă serioase lipsuri și deficiențe. Mai sînt unii tineri care manifestă o altitudine înăpoiată față de muncă, înăpoiată disciplină în conducție. În școli și universități nu s-a făcut tot ce era necesar pentru stîrpirea tendințelor de delăsare la învățătură sau a manifestărilor de lipsă de respect față de profesori. Trebuie spus de asemenea că unele elemente înăpoiate din rîndurile tineretului, cîteodată sub influența unor elemente dușmănoase, se dedau la acte rușinoase de belie, de huliganism și imoralitate, de atitudine netovărășească față de femeie. Imensa majoritate a tineretului din țara noastră, care și însușește cu abnegație înaltele principii de conduită morală în spiritul cărora îl educă partidul, înfăptuiește asemenea manifestări putred ale moralei burgheze.

Lipsurile existente în ce privește educația unor tineri se datoresc în mare parte faptului că numeroase organizații de partid acționează slab și nu acordă atenția cuvenită acestei sarcini. Cu totul nesatisfăcător își exercită conducerea organizațiile de partid asupra organizațiilor U.T.M. din rîndurile tineretului studios. În unele școli și mai ales universități, organizațiile U.T.M. nu îndeplinesc în mod deplin sarcinile de disciplină și educație a tineretului în razele de activitate.

Tineretul reprezintă nădeidea și viitorul țării. Să nu precupetim nici un efort în opera de educare comunistă a tinerii generații — nescut izvor de forță în lupta pentru înflorirea patriei, pentru construirea victorioasă a socialismului!

rizate și de faptul că unele organe ale Ministerului Învățămîntului manifestă o toleranță nepriincipială față de elementele leneșe și îndrălnice în ce privește studiul și educația.

Partidul consideră drept o sarcină actuală, de cea mai mare însemnătate, îmbunătățirea simțitoare a activității educative în universități și școli, pe baza colaborării sistematice și perseverente între conducerea școlilor și instituțiilor de învățămînt superior, corpul didactic și organizațiile U.T.M. Trebuie clar înțeles că profesorii, avînd scrișimul pe care sînt obligați să îl dea organizațiile U.T.M., răspund și sînt chemați să se preocupe nu numai de însușirea cunoștințelor de specialitate de către studenți și elevi, ci și de educarea lor morală. Partidul cere cadrelor didactice, ca factor conducător în școală, să folosească toate mijloacele și să-și consacre în permanență talentul și capacitatea pedagogică desăvîrșirii unei puternice activități educative.

Baza educației comuniste este munca. A desfășura opera de educare comunistă înseamnă a dezvolta în rîndurile tineretului dragostea și atașamentul socialist față de muncă, conștiința îndatoririlor obștești, disciplina socialistă a muncii — atît în producție cît și în învățătură. În centrul atenției organizațiilor U.T.M. trebuie să se aile în permanență problemele legate de întărirea rolului tineretului în întrecerea socialistă, în lupta pentru ridicarea productivității muncii, reducerea prețului de cost, realizarea de economii în industrie — în lupta pentru ridicarea agriculturii, pentru sporirea puterii și productivității agricole, pentru întărirea și dezvoltarea continuă a sectorului socialist în agricultură. La educarea comunistă a tineretului muncitor trebuie să participe mult mai activ sindicatul.

Cea mai mare grijă și atenție trebuie acordată conduitei morale a tineretului în viața de toate zilele. A dezvolta în rîndurile tinerilor cinstea, sinceritatea, respectul față de vîrstnici, atașamentul și dragostea de familie și față de profesori, trîncina sentimentelor, bazată pe curătenia morală, respect reciproc și prietenia în prietenie și dragoste — veghea ca tinerii să ducă o viață personală cinstită, curată și luminoasă — constituie o obligație primordială a organizațiilor U.T.M. Greșesc profund aceste organizații U.T.M. care se dezinteresează de viața personală a fiecărui tînr, de felul cum își petrece el timpul liber, de comportarea sa în familie, în societate, în relațiile lui cu prietenii. Este necesar ca elementele înăpoiate, care au o comportare nedemnă de un tînr cinstit, să întîmpine pretutindea o atmosferă de toleranță care să facă imposibila repetarea faptelor.

O parte componentă a educației comuniste este justa orientarea a tineretului în alegerea profesiei. Este necesar să se cultive în rîndurile tineretului interesul și pasiunea pentru activitatea productivă, sentimentul mîndriei de a lucra direct în producție, în uzine, pe șantier, în mine, unde au toate posibilitățile de a se dezvolta ca adevărați constructori ai socialismului.

O atenție deosebită trebuie acordată educării patriotice și internaționaliste a tineretului cultivării în rîndurile tinerilor a sentimentului frăției între poporul român și minoritățile naționale, ascuțirii vigilenței tineretului față de otrava naționalismului burghez.

Pentru a îmbunătăți activitatea educativă în rîndurile tineretului este necesar ca U.T.M. să păsească cu hotărîre și vicuinenca ce trebuie să caracterizeze o organizație de tineret la perfecționarea formelor și metodelor acestei activități.

A sosit de mult timpul să se înțeleagă că o excursie plină de vigoare, un loc de labără, o seziătoare literară, o dezbateră pe o problemă ce pasionează pe tineri, o reuniune muzicală, o competiție sportivă pot avea cu mult mai multă eficacitate și putere educativă decît excesul de sedințe. Ministerul Culturii, Ministerul Învățămîntului, C.C.S. trebuie să dea o mai mare atenție organizațiilor de spectacole teatrale și cinematografice destinate tineretului studios.

Condiția esențială pentru îmbunătățirea muncii educative în rîndurile tineretului o constituie lichidarea lipsurilor care stăruie în conducerea și îndrumarea organizațiilor U.T.M. de către organizațiile de partid. Conducerea politică neîntreruptă, de zi cu zi, și controlul de partid asupra activității organizațiilor U.T.M. reprezintă o parte componentă, de necesitate, a muncii de partid. Partidul nu se poate împăca cu faptul că o serie de comitate regionale de partid (Hunedoara, Craiova etc.) se mulțumesc în această privință cu angajamente formale, care rîmîn uitate într-un sertar. Organizațiile de partid răspund în fața partidului de tot ceea ce se întîmplă în rîndurile tinerilor, de întreaga educație a tineretului în razele de activitate.

Tineretul reprezintă nădeidea și viitorul țării. Să nu precupetim nici un efort în opera de educare comunistă a tinerii generații — nescut izvor de forță în lupta pentru înflorirea patriei, pentru construirea victorioasă a socialismului!

Conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa

MOSCOVA 1 (Agerpres). — TASS transmite: La 1 decembrie a avut loc a treia ședință a conferinței țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa. Ședința a fost prezidată de Otto Grotewohl, șeful delegației Republicii Democratice Germane, primul ministru al Republicii Democratice Germane.

La ședință au fost ascultate declarațiile lui Manush Myftiu, șeful delegației albaneze, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Albania; declarația lui Chivu Stoica, șeful delegației romine, primvicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine; declarația lui Cian Ven-tian, reprezentant al Republicii Populare Chineze, loctiitor al ministrului Afacerilor Externe al R.P. Chineze, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Chi-

neze în U.R.S.S.; declarația lui Andras Hegedus, șeful delegației ungare, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Ungare, și declarația lui Anton Iugov, șeful delegației bulgare, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria.

Următoarea ședință va avea loc la 2 decembrie, ora 10 dimineața.

La această ședință va fi examinat proiectul de declarație comună a guvernelor U.R.S.S., Republicii Populare Polone, Republicii Cehoslovace, Republicii Democratice Germane, Republicii Populare Ungare, Republicii Populare Romine, Republicii Populare Bulgaria și Republicii Populare Albania.

De la Preziuliu Central al Sindicatelor

Pentru dezvoltarea întrecerii socialiste și în scopul stimulării colectivelor de muncitori, tehnicieni și ingineri din întreprinderile industriale și centrele mecanice care repară tractoare pentru sectorul agricol, Preziuliu C.C.S. a hotărît instituirea unui steag roșu de producție al C.C.S. care se va decerna definitiv unității care va obține cele mai bune rezultate în repararea înainte de termen a tractoarelor, îmbunătățirea calității reparațiilor, reducerea prețului de cost al reparațiilor, confecționarea a cît mai multe piese de schimb necesare reparațiilor, cu posibilități locale.

De asemenea, Preziuliu C.C.S. a hotărît instituirea unui steag roșu de producție al C.C.S. care va fi decernat definitiv colectivului de muncitori, tehnicieni și ingineri care a obținut cele mai bune rezultate în livrarea înainte de termen și la toate sortimentele a pieselor de schimb, respectarea calității, reducerea prețului de cost al pieselor.

Aceste steaguri vor fi însoțite de premii în bani, în raport cu numărul salariilor care participă la aceste lucrări.

Regiunea Hunedoara a îndeplinit planul de colectare la toate produsele vegetale

Regiunea Hunedoara a îndeplinit planul de colectare la toate produsele vegetale pe anul 1954. Succese însemnate au fost înregistrate și la colectările de produse animale. În prezent se desfășoară munca pentru îndeplinirea în întregime a planului de colectare la toate produsele animale.

Regiunea Autonomă Maghiară fruntașă la colectări

T.G. MUREȘ (Agerpres). — În Regiunea Autonomă Maghiară colectările se apropie de sfîrșit. Pînă la 29 noiembrie, raioanele Toplița, Sf. Gheorghe și Odorheiu au terminat în întregime planul de

Pe întinsul patriei noastre

Succesul brigăzii lui Kopetin Géza

LONEA (coresp. „Scinteii”). — În ziua de 30 noiembrie, colectivul minei Lonea a sărbătorit o importantă victorie în muncă. Minerii din brigada condusă de conducătorul frunții în producție Kopetin Géza au realizat, în numai 7 luni de zile, încă o normă anuală, dînd, pînă la sfîrșitul schimbului, primele 140 tone de cărbune în contul anului 1954.

La ieșirea din sut harnicilor mineri au fost felicitați de secretarul comitetului de partid, tov. Ioșif Stern, de directorul minei, Alexandru Cucuruz, și de numeroșii mineri. Dintr-un grup de copii s-a deslășit un pionier, care a prins pe pieptul lui Kopetin însigna pionerească cu îndemnul: „Tot înainte”, urîndu-i noi succese în lupta pentru a da patriei cît mai mult cărbune.

În numele brigăzii, minerul Kopetin Géza s-a angajat să realizeze încă o normă anuală pînă la 23 August 1955.

Reducerea prețului de cost

sarcină de seamă a fiecărei întreprinderi

Importante economii prin aplicarea de inovații

Tot mai mulți muncitori și tehnicieni din cadrul trestului 2 Moreni luptă în întrecere pentru îmbunătățirea continuă a procesului de producție — condiție a reducerii prețului de cost. Ei au făcut, în primele 10 luni ale anului în curs, 213 propuneri de inovații tehnice și raționalizări, dintre care 157 au și fost aplicate. În urma aplicării acestor inovații, colectivul trestului a realizat economii de circa 3.380.000 lei. Numai în luna octombrie au fost făcute 58 de propuneri, dintre care au fost aplicate 15, realizîndu-se o economie de peste un milion lei. (de la Manole Stoica, corespondent voluntar).

Cînd există preocupare

Găsirea de noi mijloace care să ducă la reducerea prețului de cost al produselor constituie una din preocupările principale ale colectivului de la fabrica de ulei „13 Decembrie” din Capitală.

Anul acesta, muncitorii de aci au trecut la urmărirea mai emănunții a procesului tehnologic pe faze de fabricație, cu scopul îmbunătățirii rezultatelor la materia primă. Astfel, de la începutul anului și pînă la 20 noiembrie

Prea multe cheltuieli neproductive

PETRIȚA (coresp. „Scinteii”). — Mina Petrița este una din exploatarea carbo-nifere din Valea Jiului care, în ultimele luni, și-a realizat cu regularitate sarcinile de plan. Examinînd însă modul în care colectivul minei a luptat pentru reducerea prețului de cost în perioada 1 ianuarie — 25 noiembrie, reiese că în această privință, în întreprindere există deficiențe serioase.

Cum ar fi putut colectivul minei Petrița să trimită uzinelor cărbune la un preț de cost redus, din moment ce numai în decurs de două luni (iulie și august) a plătit penalizări în valoare de 400.000 lei din cauza nespectării prevederilor contractuale? De asemenea cum se poate concepe o reducere a prețului de cost al cărbunelui, atunci cînd datorită proastei organizări a transportului cu autocamioanele IRTA, cola ce revine pe tona kilometrică a crescut cu 3,5 lei?

Cheltuielile suplimentare care se fac în momentul de față, prin proasta întîrținere a rețelei de aer comprimat, grevează de asemenea asupra costului energiei consumate.

Slabă preocupare există și în privința folosirii mașinilor de încărcat.

La mina Petrița sînt mari posibilități de reducere a prețului de cost. Se cere însă mai multă preocupare în acest sens din partea conducerii administrative și din partea comitetului de partid.

Pe întinsul patriei noastre

Reducerea prețului de cost

sarcină de seamă a fiecărei întreprinderi

Importante economii prin aplicarea de inovații

Tot mai mulți muncitori și tehnicieni din cadrul trestului 2 Moreni luptă în întrecere pentru îmbunătățirea continuă a procesului de producție — condiție a reducerii prețului de cost. Ei au făcut, în primele 10 luni ale anului în curs, 213 propuneri de inovații tehnice și raționalizări, dintre care 157 au și fost aplicate. În urma aplicării acestor inovații, colectivul trestului a realizat economii de circa 3.380.000 lei. Numai în luna octombrie au fost făcute 58 de propuneri, dintre care au fost aplicate 15, realizîndu-se o economie de peste un milion lei. (de la Manole Stoica, corespondent voluntar).

Cînd există preocupare

Găsirea de noi mijloace care să ducă la reducerea prețului de cost al produselor constituie una din preocupările principale ale colectivului de la fabrica de ulei „13 Decembrie” din Capitală.

Anul acesta, muncitorii de aci au trecut la urmărirea mai emănunții a procesului tehnologic pe faze de fabricație, cu scopul îmbunătățirii rezultatelor la materia primă. Astfel, de la începutul anului și pînă la 20 noiembrie

Prea multe cheltuieli neproductive

PETRIȚA (coresp. „Scinteii”). — Mina Petrița este una din exploatarea carbo-nifere din Valea Jiului care, în ultimele luni, și-a realizat cu regularitate sarcinile de plan. Examinînd însă modul în care colectivul minei a luptat pentru reducerea prețului de cost în perioada 1 ianuarie — 25 noiembrie, reiese că în această privință, în întreprindere există deficiențe serioase.

Cum ar fi putut colectivul minei Petrița să trimită uzinelor cărbune la un preț de cost redus, din moment ce numai în decurs de două luni (iulie și august) a plătit penalizări în valoare de 400.000 lei din cauza nespectării prevederilor contractuale? De asemenea cum se poate concepe o reducere a prețului de cost al cărbunelui, atunci cînd datorită proastei organizări a transportului cu autocamioanele IRTA, cola ce revine pe tona kilometrică a crescut cu 3,5 lei?

Cheltuielile suplimentare care se fac în momentul de față, prin proasta întîrținere a rețelei de aer comprimat, grevează de asemenea asupra costului energiei consumate.

Slabă preocupare există și în privința folosirii mașinilor de încărcat.

La mina Petrița sînt mari posibilități de reducere a prețului de cost. Se cere însă mai multă preocupare în acest sens din partea conducerii administrative și din partea comitetului de partid.

Se dezvoltă întovărășirile agricole

CRAIOVA (coresp. „Scinteii”). — Comitetul raional de partid Calafat acordă un sprijin efectiv organizațiilor de bază în organizarea muncii politice pentru a convinge pe țărani muncitori să se înscrie în întovărășirile agricole. O muncă rodnică desfășoară în această privință organizațiile de bază din Ciuperceii Vechi. Agitații de aci au vorbit pe larg țărănilor muncitori despre avantajele pe care le pot avea în întovărășirea agricolă prin lucrarea pămîntului cu mașinile și tractoarele statului. Ei au popularizat recoltete frumoase ale membrilor întovărășirilor agricole „Nicolae Bălcescu” din această comună, care au obținut peste 1.500 kg. porumb la hectar, în timp ce țărăni muncitori cu gospodării individuale din comună au obținut cu mult mai puțin. Ca urmare, numeroși țărani muncitori au făcut cereri de înscriere în întovărășirea agricolă. Printre primii care s-au înscris sînt membrii de partid Marin Ristea, Ilie Tălănga, Vasile Guță și alții. Astfel, întovărășirea agricolă „Nicolae Bălcescu” din Ciuperceii Vechi a crescut de la 47 familii la 146 familia țărani muncitori.

În urma muncii politice desfășurate, și în întovărășirea agricolă „23 August” din comuna Maglavit s-au mai înscris încă 80 familii de țărani muncitori.

De la 25 octombrie pînă la 25 noiembrie a.c., în raionul Calafat s-au înscris în întovărășirile agricole un număr de 450 familii de țărani muncitori.

Se dezvoltă întovărășirile agricole

CRAIOVA (coresp. „Scinteii”). — Comitetul raional de partid Calafat acordă un sprijin efectiv organizațiilor de bază în organizarea muncii politice pentru a convinge pe țărani muncitori să se înscrie în întovărășirile agricole. O muncă rodnică desfășoară în această privință organizațiile de bază din Ciuperceii Vechi. Agitații de aci au vorbit pe larg țărănilor muncitori despre avantajele pe care le pot avea în întovărășirea agricolă prin lucrarea pămîntului cu mașinile și tractoarele statului. Ei au popularizat recoltete frumoase ale membrilor întovărășirilor agricole „Nicolae Bălcescu” din această comună, care au obținut peste 1.500 kg. porumb la hectar, în timp ce țărani muncitori cu gospodării individuale din comună au obținut cu mult mai puțin. Ca urmare, numeroși țărani muncitori au făcut cereri de înscriere în întovărășirea agricolă. Printre primii care s-au înscris sînt membrii de partid Marin Ristea, Ilie Tălănga, Vasile Guță și alții. Astfel, întovărășirea agricolă „Nicolae Bălcescu” din Ciuperceii Vechi a crescut de la 47 familii la 146 familia țărani muncitori.

În urma muncii politice desfășurate, și în întovărășirea agricolă „23 August” din comuna Maglavit s-au mai înscris încă 80 familii de țărani muncitori.

De la 25 octombrie pînă la 25 noiembrie a.c., în raionul Calafat s-au înscris în întovărășirile agricole un număr de 450 familii de țărani muncitori.

Se dezvoltă întovărășirile agricole

CRAIOVA (coresp. „Scinteii”). — Comitetul raional de partid Calafat acordă un sprijin efectiv organizațiilor de bază în organizarea muncii politice pentru a convinge pe țărani muncitori să se înscrie în întovărășirile agricole. O muncă rodnică desfășoară în această privință organizațiile de bază din Ciuperceii Vechi. Agitații de aci au vorbit pe larg țărănilor muncitori despre avantajele pe care le pot avea în întovărășirea agricolă prin lucrarea pămîntului cu mașinile și tractoarele statului. Ei au popularizat recoltete frumoase ale membrilor întovărășirilor agricole „Nicolae Bălcescu” din această comună, care au obținut peste 1.500 kg. porumb la hectar, în timp ce țărani muncitori cu gospodării individuale din comună au obținut cu mult mai puțin. Ca urmare, numeroși țărani muncitori au făcut cereri de înscriere în întovărășirea agricolă. Printre primii care s-au înscris sînt membrii de partid Marin Ristea, Ilie Tălănga, Vasile Guță și alții. Astfel, întovărășirea agricolă „Nicolae Bălcescu” din Ciuperceii Vechi a crescut de la 47 familii la 146 familia țărani muncitori.

În urma muncii politice desfășurate, și în întovărășirea agricolă „23 August” din comuna Maglavit s-au mai înscris încă 80 familii de țărani muncitori.

De la 25 octombrie pînă la 25 noiembrie a.c., în raionul Calafat s-au înscris în întovărășirile agricole un număr de 450 familii de țărani muncitori.

Se dezvoltă întovărășirile agricole

CRAIOVA (coresp. „Scinteii”). — Comitetul raional de partid Calafat acordă un sprijin efectiv organizațiilor de bază în organizarea muncii politice pentru a convinge pe țărani muncitori să se înscrie în întovărășirile agricole. O muncă rodnică desfășoară în această privință organizațiile de bază din Ciuperceii Vechi. Agitații de aci au vorbit pe larg țărănilor muncitori despre avantajele pe care le pot avea în întovărășirea agricolă prin lucrarea pămîntului cu mașinile și tractoarele statului. Ei au popularizat recoltete frumoase ale membrilor întovărășirilor agricole „Nicolae Bălcescu” din această comună, care au obținut peste 1.500 kg. porumb la hectar, în timp ce țărani muncitori cu gospodării individuale din comună au obținut cu mult mai puțin. Ca urmare, numeroși țărani muncitori au făcut cereri de înscriere în întovărășirea agricolă. Printre primii care s-au înscris sînt membrii de partid Marin Ristea, Ilie Tălănga, Vasile Guță și alții. Astfel, întovărășirea agricolă „Nicolae Bălcescu” din Ciuperceii Vechi a crescut de la 47 familii la 146 familia țărani muncitori.

În urma muncii politice desfășurate, și în întovărășirea agricolă „23 August” din comuna Maglavit s-au mai înscris încă 80 familii de țărani muncitori.

De la 25 octombrie pînă la 25 noiembrie a.c., în raionul Calafat s-au înscris în întovărășirile agricole un număr de 450 familii de țărani muncitori.

Se dezvoltă întovărășirile agricole

CRAIOVA (coresp. „Scinteii”). — Comitetul raional de partid Calafat acordă un sprijin efectiv organizațiilor de bază în organizarea muncii politice pentru a convinge pe țărani muncitori să se înscrie în întovărășirile agricole. O muncă rodnică desfășoară în această privință organizațiile de bază din Ciuperceii Vechi. Agitații de aci au vorbit pe larg țărănilor muncitori despre avantajele pe care le pot avea în întovărășirea agricolă prin lucrarea pămîntului cu mașinile și tractoarele statului. Ei au popularizat recoltete frumoase ale membrilor întovărășirilor agricole „Nicolae Bălcescu” din această comună, care au obținut peste 1.500 kg. porumb la hectar, în timp ce țărani muncitori cu gospodării individuale din comună au obținut cu mult mai puțin. Ca urmare, numeroși țărani muncitori au făcut cereri de înscriere în întovărășirea agricolă. Printre primii care s-au înscris sînt membrii de partid Marin Ristea, Ilie Tălănga, Vasile Guță și alții. Astfel, întovărășirea agricolă „Nicolae Bălcescu” din Ciuperceii Vechi a crescut de la 47 familii la 146 familia țărani muncitori.

În urma muncii politice desfășurate, și în întovărășirea agricolă „23 August” din comuna Maglavit s-au mai înscris încă 80 familii de țărani muncitori.

De la 25 octombrie pînă la 25 noiembrie a.c., în raionul Calafat s-au înscris în întovărășirile agricole un număr de 450 familii de țărani muncitori.

Se dezvoltă întovărășirile agricole

CRAIOVA (coresp. „Scinteii”). — Comitetul raional de partid Calafat acordă un sprijin efectiv organizațiilor de bază în organizarea muncii politice pentru a convinge pe țărani muncitori să se înscrie în întovărășirile agricole. O muncă rodnică desfășoară în această privință organizațiile de bază din Ciuperceii Vechi. Agitații de aci au vorbit pe larg țărănilor muncitori despre avantajele pe care le pot avea în întovărășirea agricolă prin lucrarea pămîntului cu mașinile și tractoarele statului. Ei au popularizat recoltete frumoase ale membrilor întovărășirilor agricole „Nicolae Bălcescu” din această comună, care au obținut peste 1.500 kg. porumb la hectar, în timp ce țărani muncitori cu gospodării individuale din comună au obținut cu mult mai puțin. Ca urmare, numeroși țărani muncitori au făcut cereri de înscriere în întovărășirea agricolă. Printre primii care s-au înscris sînt membrii de partid Marin Ristea, Ilie Tălănga, Vasile Guță și alții. Astfel, întovărășirea agricolă „Nicolae Bălcescu” din Ciuperceii Vechi a crescut de la 47 familii la 146 familia țărani muncitori.

În urma muncii politice desfășurate, și în întovărășirea agricolă „23 August” din comuna Maglavit s-au mai înscris încă 80 familii de țărani muncitori.

De la 25 octombrie pînă la 25 noiembrie a.c., în raionul Calafat s-au înscris în întovărășirile agricole un număr de 450 familii de țărani muncitori.

Se dezvoltă întovărășirile agricole

CRAIOVA (coresp. „Scinteii”). — Comitetul raional de partid Calafat acordă un sprijin efectiv organizațiilor de bază în organizarea muncii politice pentru a convinge pe țărani muncitori să se înscrie în întovărășirile agricole. O muncă rodnică desfășoară în această privință organizațiile de bază din Ciuperceii Vechi. Agitații de aci au vorbit pe larg țărănilor muncitori despre avantajele pe care le pot avea în întovărășirea agricolă prin lucrarea pămîntului cu mașinile și tractoarele statului. Ei au popularizat recoltete frumoase ale membrilor întovărășirilor agricole „Nicolae Bălcescu” din această comună, care au obținut peste 1.500 kg. porumb la hectar, în timp ce țărani muncitori cu gospodării individuale din comună au obținut cu mult mai puțin. Ca urmare, numeroși țărani muncitori au făcut cereri de înscriere în întovărășirea agricolă. Printre primii care s-au înscris sînt membrii de partid Marin Ristea, Ilie Tălănga, Vasile Guță și alții. Astfel, întovărășirea agricolă „Nicolae Bălcescu” din Ciuperceii Vechi a crescut de la 47 familii la 146 familia țărani muncitori.

În urma muncii politice desfășurate, și în întovărășirea agricolă „23 August” din comuna Maglavit s-au mai înscris încă 80 familii de țărani muncitori.

De la 25 octombrie pînă la 25 noiembrie a.c., în raionul Calafat s-au înscris în întovărășirile agricole un număr de 450 familii de țărani muncitori.

Se dezvoltă întovărășirile agricole

CRAIOVA (coresp. „Scinteii”). — Comitetul raional de partid Calafat acordă un sprijin efectiv organizațiilor de bază în organizarea muncii politice pentru a convinge pe țărani muncitori să se înscrie în întovărășirile agricole. O muncă rodnică desfășoară în această privință organizațiile de bază din Ciuperceii Vechi. Agitații de aci au vorbit pe larg țărănilor muncitori despre avantajele pe care le pot avea în întovărășirea agricolă prin lucrarea pămîntului cu mașinile și tractoarele statului. Ei au popularizat recoltete frumoase ale membrilor întovărășirilor agricole „Nicolae Bălcescu” din această comună, care au obținut peste 1.500 kg. porumb la hectar, în timp ce țărani muncitori cu gospodării individuale din comună au obținut cu mult mai puțin. Ca urmare, numeroși țărani muncitori au făcut cereri de înscriere în întovărășirea agricolă. Printre primii care s-au înscris sînt membrii de partid Marin Ristea, Ilie Tălănga, Vasile Guță și alții. Astfel, întovărășirea agricolă „Nicolae Bălcescu” din Ciuperceii Vechi a crescut de la 47 familii la 146 familia țărani muncitori.

În urma muncii politice desfășurate, și în întovărășirea agricolă „23 August” din comuna Maglavit s-au mai înscris încă 80 familii de țărani muncitori.

De la 25 octombrie pînă la 25 noiembrie a.c., în raionul Calafat s-au înscris în întovărășirile agricole un număr de 450 familii de țărani muncitori.

Se dezvoltă întovărășirile agricole

CRAIOVA (coresp. „Scinteii”). — Comitetul raional de partid Calafat acordă un sprijin efectiv organizațiilor de bază în organizarea muncii politice pentru a convinge pe țărani muncitori să se înscrie în întovărășirile agricole. O muncă rodnică desfășoară în această privință organizațiile de bază din Ciuperceii Vechi. Agitații de aci au vorbit pe larg țărănilor muncitori despre avantajele pe care le pot avea în întovărășirea agricolă prin lucrarea pămîntului cu mașinile și tractoarele statului. Ei au popularizat recoltete frumoase ale membrilor întovărășirilor agricole „Nicolae Bălcescu” din această comună, care au obținut peste 1.500 kg. porumb la hectar, în timp ce țărani muncitori cu gospodării individuale din comună au obținut cu mult mai puțin. Ca urmare, numeroși țărani muncitori au făcut cereri de înscriere în întovărășirea agricolă. Printre primii care s-au înscris sînt membrii de partid Marin Ristea, Ilie Tălănga, Vasile Guță și alții. Astfel, întovărășirea agricolă „Nicolae Bălcescu” din Ciuperceii Vechi a crescut de la 47 familii la 146 familia țărani muncitori.

În urma muncii politice desfășurate, și în întovărășirea agricolă „23 August” din comuna Maglavit s-au mai înscris încă 80 familii de țărani muncitori.

De la 25 octombrie pînă la 25 noiembrie a.c., în raionul Calafat s-au înscris în întovărășirile agricole un număr de 450 familii de țărani muncitori.

Se dezvoltă întovărășirile agricole

CRAIOVA (coresp. „Scinteii”). — Comitetul raional de partid Calafat acordă un sprijin efectiv organizațiilor de bază în organizarea muncii politice pentru a convinge pe țărani muncitori să se înscrie în întovărășirile agricole. O muncă rodnică desfășoară în această privință organizațiile de bază din Ciuperceii Vechi. Agitații de aci au vorbit pe larg țărănilor muncitori despre avantajele pe care le pot avea în întovărășirea agricolă prin lucrarea pămîntului cu mașinile și tractoarele statului. Ei au popularizat recoltete frumoase ale membrilor întovărășirilor agricole „Nicolae Bălcescu” din această comună, care au obținut peste 1.500 kg

Conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa

Declarația făcută de V. Siroky în ședința din 30 noiembrie

MOSCOVA 1 (Agerpres). — TASS transmite declarația lui V. Siroky în ședința din 30 noiembrie a conferinței țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa.

Stimați tovarăși, prieteni!

Încă în cursul consultărilor preliminare cu guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, guvernul Republicii Cehoslovace a salutat sincer și cu sprijin întru totul noua inițiativă nobilă a guvernului Uniunii Sovietice, îndreptată spre preîntâmpinarea primejdiei care amenință popoarele europene iubitoare de pace și cauza păcii în Europa și în general în întreaga lume, ca urmare a faptului că guvernele puterilor occidentale se străduiesc să obțină cu orice preț ratificarea acordurilor separate de la Paris încheiate acum câteva săptămâni între guvernele Statelor Unite ale Americii și unor state vest-europene. Experiența istoriei a învățat pe poporul cehoslovac că interesele fizicului popor iubitor de libertate și pace care să se împiedice de toate forțele inercențiale de a reinvia militarismul în Germania occidentală și de a atrage Germania occidentală în grupările agresive ale unor state occidentale. De aceea, guvernul cehoslovac sprijină necondiționat propunerea guvernului sovietic cu privire la convocarea conferinței în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa.

După cum se vede, guvernele unor țări europene n-au înțeles gravitatea primejdiei care amenință toate țările fără excepție, au cedat în fața presiunii exercitate de puterile occidentale și s-au eschivat de a participa la această conferință. Nu încapă îndoială dacă ele vor urma și pe viitor o asemenea linie, aceasta poate prejudicia și primejdiu în mod grav interesele popoarelor lor.

Pe de altă parte, puterile occidentale, care organizează remilitarizarea Germaniei occidentale și atragerea ei în blocuri agresive, nu numai că nu și-au manifestat dorința de a participa la conferința pe întreaga Europă, ci, mai mult, au exercitat o presiune directă și fătășă asupra altor state, urmărind să împiedice înțelegerea acestei conferințe. Prin aceasta, ele s-au demascat în întregime ca dușmani ai păcii și securității în Europa, prin acestuia ele și-au confirmat intenția de a continua și pe viitor politica nefastă „de poziții de forță”, a cărei expresie grațioasă sunt tocmai acordurile de la Paris.

Data fiind această situație, sarcina țărilor iubitoare de pace care s-au intrunit la această conferință pentru discutarea problemelor păcii și securității în Europa, este cu atât mai serioasă și implică o răspundere cu atât mai mare.

Guvernul Republicii Cehoslovace, exprimându-și atitudinea pozitivă față de propunerea guvernului sovietic, s-a călăuzit după interesele vitale și după voința poporului cehoslovac care în mod imperios pace și colaborare pașnică între popoare și nu va permite nimănui să-i tulbure munca creatoare mărească de a duce la înflorirea continuă a țării lui libere și minunate.

Soarta poporului cehoslovac, care trăiește în Europa Centrală, a fost întotdeauna strins legată de dezvoltarea Europei. Tara noastră, care dispune de bogății naturale și este locuită de un popor harnic și iubitor de libertate, a fost încă de pe timpuri un obiectiv al scopurilor hrăpărețe ale militaristilor germani; poporul nostru s-a călăuzit și a crescut în lupta neînteruptă pentru existența sa națională și de stat, contribuind totodată într-o măsură însemnată la marșul victorios al ideilor progresiste ale democrației și libertății în Europa. De aceea, faptul în care evoluează evenimentele în Europa este extrem de important pentru Cehoslovacia.

Acordurile de la Paris subminează posibilitatea rezolvării celei mai importante probleme europene — problema germană — care constituie un punct de plecare pentru dezvoltarea mai departe a situației în Europa. Republica Cehoslovacă, vecin direct al Germaniei, este cu atât mai interesată ca problema Germaniei să fie rezolvată în spiritul păcii și relațiilor prietenești între popoare.

În decursul istoriei lor bogate în evenimente, popoarele cehoslovace s-au lovit în repetele rânduri de agresiunea militarismului german care a fost întotdeauna dușmanul lor de moarte. În trecut, poporul cehoslovac a simțit pe propria sa piele politica expansionistă și de germanizare dusă de militaristii germani, pentru care țara noastră a fost întotdeauna unul din obiectivele principale ale politicii lor agresive „Drang nach Osten”. După primul război mondial și mai cu seamă după apariția statului sovietic, militaristii germani au fost sprijiniți în aceste tendințe de cercurile guvernante americane și vest-europene care se legănu în iluzia că vor reuși să îndrepte agresivitatea militarismului german spre Răsărit, împotriva Uniunii Sovietice, negăsind în sacrificiul Cehoslovaciei în juridica tuturor obligațiilor și garanțiilor juridice internaționale pe care și le-au asumat față de ea.

Este îndeobște cunoscut faptul că societățile lor s-au dovedit a fi greșite, că agresiunea germană militaristă s-a întors împotriva lor și că în urma acestui fapt popoarele Europei occidentale au plătit scump pentru politica lipsită de consecvență și perspicacitate a guvernelor lor.

Guvernele anumitor țări vest-europene expun și acum popoarele lor aceleiași primejdie. Nu încapă îndoială că dacă lucrurile vor ajunge până la reinvierea militarismului în Germania occidentală, mai devreme sau mai târziu el se va întoarce împotriva popoarelor vest-europene. Acest fapt este confirmat nu numai de experiența istoriei, ci și de actuala evoluție a evenimentelor în Germania occidentală.

Avalanșa agresiunii germane a lovit deosebit de greu poporul cehoslovac. Cercurile guvernante din Germania, imediat după terminarea primului război mondial, au început să sprijine și să aștepte tendințele irendentiste ale naționalistilor germani din Cehoslovacia. Încă la Locarno guvernul german a refuzat în mod principal să garanteze frontierele Cehoslovaciei. După cum se știe, cancelarul german Stresemann a declarat după Locarno: „Apusul este garantat. Răsăritul îi vom obține din nou, de aceasta va avea grijă evoluția ulterioară a evenimentelor”.

Când însă militaristii germani, cu asentimentul și cu sprijinul cercurilor guvernante ale puterilor occidentale, i-au adus

la putere în Germania pe naziști, agresiunea militarismului german împotriva Cehoslovaciei a crescut. S-au intensificat amenințările, santajul și provocările, față de care guvernul cehoslovac capitulând de atunci, n-a opus rezistența cuvenită, înlesnind astfel cucerirea ulterioară a Cehoslovaciei de către Germania nazistă. Cehoslovacia a fost una din primele victime în calea naziștilor și militaristilor germani spre dominația mondială. Tragedia de la Munchen, unde cerurile reacționare occidentale au sacrificat libertatea și independența Cehoslovaciei, a devenit pentru întreaga lume un avertisment, arătând încotro duce politica împăciuitoristă față de agresor și care sunt rezultatele compromisiului cu militarismul german. După tragedia de la Munchen a urmat ocupația nazistă care a fost perioada cea mai întunecată din istoria noastră. Urașe au fost jertfe făcute de poporul cehoslovac în lupta pentru eliberarea sa, pentru zdrobirea fascismului hitlerist, cea mai bestială dintre formele pe care le luase militarismul german până atunci.

17 noiembrie 1939, Lidice, Julius Fučík, mii de eroi schingiuți, execuții și căzuți în luptă nu se vor șterge nici din amintirea noastră și nici din amintirea tuturor oamenilor cinstiți din lume.

Poporul nostru, care n-a încetat niciodată lupta împotriva militarismului german, a tras învățăminte din experiența sarmă plătă. Când Armata Sovietică, a adus, în mai 1945, libertatea ei a pășit pe calea democrației populare, a ales calea prieteniei și alianței celei mai stricte cu marea Uniune Sovietică, singura putere care, fiind credincioasă obligațiilor de aliață, a stat alături de el în ceasurile fatale de la Munchen și la 15 martie 1939 — singura putere care are merite atât de mari în salvarea omeniilor de nazismul și militarismul german. Poporul cehoslovac a hotărât ferm să nu permită niciodată ca țara lui să cadă din nou victimă agresiunii militarismului german. Această hotărâre fermă a poporului nostru a fost exprimată în mod limpede de neuitatul nostru președinte Klement Gottwald prin cuvintele: „Poporul cehoslovac este interesat vital în această luptă. El nu dorește ca pământul lui să fie călcat din nou de cisma agresorului german. El nu vrea ca în țara lui să comită din nou fărâdelegi branzenburgii, zigmunzii, ferdinanzii de la Muntele Alb și windschgraazii, nu vrea să aibă de-a face cu noi heidrichi”.

Insuflețit de această hotărâre, poporul nostru s-a pronunțat întru totul pentru acordurile de la Potsdam încheiate de marile puteri.

Din anul 1945, Cehoslovacia a depus eforturi uriașe pentru a contribui la rezolvarea problemei germane în spiritul acestor acorduri. Acest fapt îl confirmă toate declarațiile și acțiunile guvernului cehoslovac în legătură cu problema germană.

Acordurile de la Paris dovedesc că puterile occidentale, în primul rând Statele Unite ale Americii, poartă vina pentru continuarea scindării Germaniei și că în partea occidentală a Germaniei aflată sub controlul lor au pășit pe calea reinvierii imperialismului, nazismului și militarismului german, au trădat definitiv obligațiile pe care și le-au asumat la Potsdam. Politica lor în Germania occidentală și în special acordurile de la Paris, constituie o batjocură la adresa acestor părți din declarația de la Potsdam, obligatorie și pentru ei, în care se spune: „Militarismul și nazismul german vor fi stîrpite, și Aliații, de comun acord, în prez și pe viitor, vor lua și alte măsuri necesare pentru ca Germania să nu mai amenințe niciodată pe vecinii săi sau pacea în întreaga lume”.

Singura Uniunea Sovietică a rămas credincioasă spiritului acordurilor de la Potsdam. Singura dintre toate puterile de ocupație ea s-a achitat cu cinste și consecvență de toate obligațiile asumate. În partea răsăriteană a Germaniei, Uniunea Sovietică a procedat la denazificare, demilitarizare și democratizare reală. Prin politica ei, ea a contribuit la consolidarea și la avântul forțelor democratice ale poporului german. Ea a creat astfel pentru poporul german din partea răsăriteană a Germaniei condițiile pentru construirea primului stat iubitor de pace și cu adevărat democratic din istoria sa — Republica Democrată Germană. Poporul cehoslovac, care a știut totdeauna să facă deosebire între poporul german, harnic și iubitor de pace, și militaristii și monopolistii germani, nutrește față de Republica Democrată Germană o deplină încredere și prietenie din momentul formării sale. El este fericit să colaboreze cu ea, căci el o consideră ca baza și bastionul tuturor forțelor democratice iubitoare de pace din întreaga Germanie în lupta sa pentru o Germanie care să-și ocupe pe drept locul ei în familia popoarelor europene iubitoare de pace. Cehoslovacia a stabilit și dezvoltat cu Republica Democrată Germană relațiile cele mai prietenești în domeniile politice, economice și culturale și aceste relații sînt începutul unei noi ere fericite în relațiile popoarelor noastre cu poporul german. Este încontestabil că asemenea relații nu puteau să aibă naștere decât cu condiția ca Republica Democrată Germană să apară și să se dezvolte ca un stat cu adevărat iubitor de pace și democratic. Este de asemenea încontestabil că astfel de relații s-ar fi dezvoltat tot atât de deplin cu un stat german unic, democratic și iubitor de pace. Cu toate acestea, ratificarea și tragerarea în viață a acordurilor de la Paris ar face imposibilă pentru mult timp crearea unei astfel de Germanii unite și democratice și ar însemna pe deasupra o nouă catastrofă pentru Germania occidentală.

De mai mulți ani Germania occidentală este baza unei activități dușmănoase îndreptate împotriva republicii noastre. În Germania occidentală răsună din ce în ce mai aragant și nerușinat voci care cer reglementarea scototelor cu Republica Cehoslovacă, cer anexarea teritoriilor noastre, lichidarea statului nostru independent. Au început revendicările revanșarde direct de la cercurile guvernante oficiale de la Bonn, din gura cancelarului Adenauer, a miniștrilor și deputaților săi, din gura comandanților desemnați cu anticipație ai armatei revanșarde vest-germane în curs de refacere — foști generali și ofițeri ai wehrmachtului hitlerist. Aceste personaje cheamă la o „cruciadă” împotriva noastră și a aliaților noștri,

cer restabilirea frontierelor de la Munchen; se aude din nou terminologia binecunoscută din arsenalul ideologic al nazismului, ca de pildă „imperiu german”, „spațiu european”, „mistuna Germaniei spre răsărit” etc. Este vorba de aceleași revendicări și adeseori chiar de aceiași personaje pe care le-am auzit în preajma celui de al doilea război mondial. Este limpede că revanșa este crezul politic al cercurilor guvernante de la Bonn. Această clică de crainici și apărători ai curentelor revanșarde celor mai reacționare este dușmanul de moarte al poporului german.

Această activitate dușmănoasă a revanșarzilor și militaristilor din Germania occidentală se bucură de sprijinul deplin al politicii puterilor occidentale și, în primul rând, al Statelor Unite ale Americii, al politicii ce duce la restabilirea militarismului.

Abuzind de situația lor de putere ocupată, cerurile guvernante din Statele Unite au transformat Germania occidentală într-un avantaj pentru comiterea de acțiuni ostile împotriva țărilor lagărului păcii și împotriva Cehoslovaciei, care nu ocupă ultimul loc în aceste planuri, potrivit așa-zisei legi „a securității mutuale”.

Organele americane trimit peste frontiera noastră occidentală teroriști, agenți, diversioniști și spioni, cu misiunea de a săvârși acte de terorism, de a organiza grupuri îndreptate împotriva statului cehoslovac, de a strînge informații de spionaj și de a difuza manifeste provocatoare. Faptul că în cursul anilor 1952 și 1953 organele Ministeriului nostru de Interne au capturat 1.200 spioni, agenți diversioniști și teroriști pe teritoriul nostru, arată proporțiile pe care le-a luat această activitate criminală.

Incidentele de frontieră provocate de unități militare ale Statelor Unite ale Americii, acest stat situat la mijloc de kilometri de noi, incidente care izbucnesc mereu de-a lungul frontierei noastre, dovedesc că situația actuală din Germania este nefirească. Aceste incidente otrăvesc atmosfera și agravează încordarea internațională.

Toate campaniile dușmănoase și de sabotejă întreprinse de pe teritoriul Germaniei occidentale împotriva țării noastre nu își ating scopul. Poporul nostru apără cu vigilență securitatea țării sale și nu va permite nimănui să submineze republica. El condamna și pedepsește cu indignare și minie fărâșe margini activitatea de spionaj și diversione și respinge cu cel mai mare dispreț toate campaniile de calomnie și provocare pornite și dirijate din bazele situate în Germania occidentală.

Totuși, oricât de grave ar fi rezultatele acestei activități diversioniste și dușmănoase duse împotriva noastră de pe teritoriul vest-german, această activitate ca atare este un exemplu al celui mai brutal amesc din partea unui stat în treburile interne ale altui stat, ea constituie negarea și încălcarea principiilor unanim recunoscute ale dreptului internațional și, totodată, o violare flagrantă a angajamentelor asumate de către puterile occidentale inclusiv de către S.U.A., în calitate de puteri de ocupație în Germania.

Nu încapă îndoială că dacă acordurile de la Paris cu privire la remilitarizarea Germaniei occidentale și atragerea ei în blocuri agresive ar fi aplicate — ar spori activitatea dușmănoasă dusă de pe teritoriul Germaniei occidentale împotriva republicii noastre.

În cazul ratificării acordurilor de la Paris, forțele revanșarde ar primi un impuls și un sprijin puternic și politica revanșardă ar deveni, cu sprijinul puterilor occidentale, politica oficială a statului militarist vest-german.

Este limpede că în urma creării unui focar de război în Germania occidentală, activitatea dușmănoasă directă la frontiera noastră ar deveni și mai intensă și că la provocările unităților militare americane s-ar adăuga provocările din partea Wehrmachtului reinviat. Dacă ne adresăm istoriei, constatăm că politica creării de grupări militare închise îndreptate împotriva altor țări, n-a dus niciodată la altceva decât la război.

În Germania occidentală remilitarizarea în pace agresivă, ca nucleu al acestora, așa cum prevăd acordurile de la Paris, ar spori și mai mult caracterul agresiv al acestor pacte, ceea ce ar agrava considerabil pericolul de război în Europa.

Totuși, inițiatorii acordurilor de la Paris urmăresc tocmai acest lucru. Acordurile de la Paris sînt acorduri militare, ele au ca scop agravarea încordării, crearea unui focar de conflicte în Europa și dezlănțuirea unui nou război mondial cu sprijinul militarismului vest-german reinviat. Aceasta este vechea politică discreditată și urită de popoare, a folosiilor militarismului agresiv german în lupta împotriva popoarelor iubitoare de libertate din Europa. Inițiatorii acestei politici se demască în cele din urmă ei înșiși. Opinia publică mondială a primit cu un sentiment de profundă repulsiere recenta recunoaștere a primului ministru britanic Winston Churchill că în ultimele zile ale celui de al doilea război mondial a dat ordin feld-maresalului Montgomery să adune și să depoziteze cu grijă armele germane, pentru ca ele să poată fi urse distribuite din nou soldaților germani, dacă guvernul britanic ar fi găsit necesar să colaboreze cu el împotriva Uniunii Sovietice. Această recunoaștere înseamnă că, în timp ce Armata Sovietică intr-o înclăștrare pe viață în lupta împotriva fascismului german, își înfăptuiește, fără a ține seama de sacrificii, nobila ei misiune eliberatoare, în timp ce ea își vărsa singele și pentru libertatea poporului britanic, guvernul britanic examina posibilitatea folosirii trupelor dușmane împotriva aliaților săi. Faptul că cerurile guvernante britanice erau gata să accepte sub drapelul lor forțele militare ale militarismului fascist, înseamnă de asemenea că ele sînt gata să preia și politica în slujba căreia se aflau aceste forțe militare — adică politica fascismului german. În 1945 aceste intenții n-au putut fi înfăptuite. După aproape zece ani, acordurile de la Paris urmează să servească la înfăptuirea acestor planuri. Desfășurarea generală a evenimentelor din Germania occidentală dovedește că militaristii vest-germani n-au învățat nimic din înfringerea suferită în cel de al doilea război mondial și că el nu s-a sculbat deloc, ci dimpotrivă, ura lor feroce împotriva popoarelor iubitoare de

pace a crescut și mai mult. Tocmai de aceea guvernele puterilor occidentale doresc să-i includă în militaristii vest-germani în grupările lor militare și să sporească astfel și mai mult caracterul agresiv al acestor grupuri.

Ratificarea acordurilor de la Paris ar deschide militaristilor vest-germani calea spre agresiune. Poporul din Europa occidentală însă își dă seama de pericolul de moarte care le amenință în urma reinvierii militarismului german și a atragerii lui în pacte agresive. Mișcarea populară împotriva reinvierii militarismului german capătă în Germania occidentală o forță mereu crescândă. Autorii reinvierii militarismului german sînt nevoiți să-și camufleze cu tot mai multă îndemănare adevăratele lor planuri. De aceea ei prezintă cu nerușinare drept un instrument de pace acordurile de la Paris, care constituie un instrument de război. De aceea, ei recurg la afirmația falsă că numai politici „de poziții de forță” și-ar da datore succesul obișnuit în slăbirea încordării internaționale și că în- săși ratificarea acordurilor de la Paris va duce la noi succese în această direcție. Nu este greu de dovedit că adevărul este tocmai contrar, că ratificarea acordurilor de la Paris ar agrava considerabil încordarea internațională.

Același caracter îl are și afirmația cercurilor agresive că popoarele iubitoare de pace ar fi nevoite să accepte remilitarizarea Germaniei occidentale ca pe un „fapt împlinit” și că ele vor reacționa la aceasta cu toată mărișul. Or, popoarele iubitoare de pace nu pot să accepte remilitarizarea Germaniei occidentale, deoarece aceasta remilitarizarea Germaniei occidentale ar însemna a accepta războiul. Politica de poziții de forță poate primi din partea popoarelor iubitoare de pace doar un singur răspuns: o politică care se bazează pe o forță și mai mare. În tendința de a reduce la tăcere protestul popoarelor din statele vest-europene împotriva acordurilor de la Paris, și în primul rînd al poporului francez, care a și zădărnicit încercarea de a înfăptui remilitarizarea Germaniei occidentale cu ajutorul „comunității defensive europene”, cerurile guvernante ale puterilor occidentale, pentru a obține ratificarea acordurilor de la Paris, au recurs la adreptarea false, pretinzînd că aceste acorduri creează anumite „garanții” împotriva pericolului unei agresiuni din partea militarismului german.

Întreaga zărvă în jurul acestor așa-numite „garanții” nu este altceva decât o manevră transparentă, menită să ascundă popoarelor Europei occidentale adevărata sens al acordurilor de la Paris, pentru a le adormi vigilența în fața reinvierii Wehrmachtului vest-german.

Aceasta este unica explicație justă a faptului, de neînțeles la prima vedere, că cerurile agresive ale puterilor occidentale încearcă să încăpățîneze pe de o parte să reinvie militarismul vest-german, subliniind „necesitatea” unui asemenea pas, iar pe de altă parte vorbesc despre necesitatea unor oătecare „garanții” împotriva lui.

Tocmai poporul cehoslovac cunoaște cel mai bine din propria lui experiență valoarea tuturor „garanțiilor” de acest fel — garanții care i-au fost date și lui în trecut împotriva primejdiei care amenința securitatea sa din partea militarismului german.

După primul război mondial, frontierele statului nostru au fost fixate prin tratate de pace. Securitatea Cehoslovaciei urma să fie garantată în cadrul pactului Ligii Națiunilor, lipsită de glorie. Cehoslovacia a primit noi garanții prin pactul Briand-Kellog, care a fost semnat și de Germania. Tratatul franco-cehoslovac trebuia să constituie pentru Cehoslovacia o garanție împotriva agresiunii germane. Este îndeobște cunoscut ce s-a ales din toate aceste „garanții” și din celelalte de același fel în fața presiunii militarismului german în 1938. Cît de ineficace s-au dovedit toate aceste „garanții”, îndată ce militaristii germani s-au simțit destul de puternici pentru a porni campania în scopul înfăptuirii țelurilor lor de dominație mondială. Prevederile rușinoșului dictat de la Munchen, care „garantau” Cehoslovaciei mutilate și ciuntite continuarea existenței ei, nu erau destul o batjocură totală a noțiunii de „garanții” în relațiile internaționale. Garanții vest-europene n-au miscat nici un deget cînd în martie 1939 partenerul lor de la Munchen a înghițit fără pic de jenă ceea ce mai rămăsese din Republica Cehoslovacă.

Poporul nostru s-a convins că toate „garanțiile” oferite de cei care reinvie militarismul german, împotriva agresiunii din partea acestuia, n-au nici un fel de valoare ci, dimpotrivă, îl ajută să-și camufleze pregătirea planurilor sale agresive. De aceea, poporul cehoslovac previne stăruitor împotriva tuturor discursurilor false cu privire la „garanții”, prin care partenerii de la Paris vor să ne înșelă și să adormă vigilența popoarelor europene și să le facă să accepte reinvierea militarismului german.

„Garanțiile” de la Paris împotriva pericolului pe care-l prezintă amenințarea militarismului german reinviat nu sînt în realitate garanții. Singura garanție împotriva acestuia este a nu-l reinvia, de a împiedica remilitarizarea Germaniei.

Aceasta este singura posibilitate de a salva popoarele europene în fața amenințării securității lor din partea militarismului german, care a fost din totdeauna dușmanul de moarte al libertății și independenței lor.

Bază pe toate principiile sus-menționate, guvernul Republicii Cehoslovace este profund convins că singura cale pentru soluționarea problemei păcii și securității în Europa, inclusiv a problemei germane, este calea creării unui sistem de securitate colectivă în Europa pe baza propunerilor guvernului sovietic.

nea sistem ar crea premisele pentru restabilirea unității germaniei, pentru crearea unui stat german independent, iubitor de pace și democratic. Aceasta ar avea o uriașă însemnătate pentru Cehoslovacia, deoarece și frontiera noastră de la sud-vest ar înceta să fie o frontieră de încordare și incidente și ar deveni o frontieră a păcii și a colaborării rodnice.

Crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa ar deveni baza dezvoltării largi și multilaterale a relațiilor noastre politice, economice și culturale cu toate statele europene.

Crearea unui sistem de securitate colectivă ar însemna sfîrșitul politicii creării unor grupări ostile una alteia, sfîrșitul politicii de scindare a Europei și ar asigura tuturor popoarelor europene, care au trecut prin atîtea încercări, o pace tracică și securitate.

Este de sine înțeles că pentru a se putea înfăptui ideea creării unui sistem de securitate colectivă în Europa, este necesar să se scumpă și apropiată tuturor popoarelor europene, este absolut indispensabil ca statele occidentale să pună capăt odată pentru todeauna politicii nefaste de remilitarizare a Germaniei occidentale, precum și politicii acordurilor de la Paris.

Guvernul Republicii Cehoslovace, cu asentimentul deplin al întregului popor, a salutat cu recunoștință, în declarația sa din 24 martie 1954, propunerile guvernului sovietic cu privire la crearea unui sistem de securitate în Europa, așa cum au fost ele prezentate de delegația sovietică la conferința de la Berlin. Guvernul Republicii Cehoslovace a declarat că Republica Cehoslovacă este gata să participe la Tratatul general european de securitate colectivă și că el va sprijini toate străduințele îndreptate spre încheierea unui asemenea tratat.

Guvernul Republicii Cehoslovace a subliniat din nou acest punct de vedere în declarația sa din 24 iulie 1954 cu privire la conferința de la Geneva, precum și în Nota pe care a adresat-o la 28 septembrie 1954 guvernelor Franței, Marii Britanii, Ungariei, Belgiei, Olandei, Norvegiei și Danemarcei, în care prevenea stăruitor împotriva pericolului militarismului și spiritului revanșard german în curs de reinviere și cerea să se ia măsurile necesare pentru soluționarea pașnică a problemelor germane și pentru crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Întregul nostru popor a primit cu mare entuziasm propunerea cu privire la convocarea unei conferințe pe întreaga Europă în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa, cuprinsă în Nota guvernului sovietic din 13 noiembrie.

Întreaga Republică Cehoslovacă a fost cuprinsă de puternicul val al mișcării pașnice față de poporul cehoslovac, care exprima respingerea hotărâtă a acordurilor de la Paris, a politicii de reinviere a militarismului german.

În urma discuțiilor care au avut loc pe marginea declarației guvernamentale, Comitetul pentru afaceri externe al Adunării Naționale a Republicii Cehoslovace a adoptat în unanimitate, în ședința sa din 16 noiembrie 1954, un apel adresat deputaților parlamentelor europene, în care li cheamă să în interesul țărilor și popoarelor lor să aperse cu consecvență cauza păcii, să refuze de a-și da consimțământul la acordurile agresive de la Paris și să se arate cu stăruință guvernelor lor să participe la conferința în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa.

În numeroasele adunări din orașe și de la sate a răsunat glasul puternic, unit și limpede al întregului popor cehoslovac. Poporul nostru s-a adresat prin sute de declarații și rezoluții popoarelor din țările vest-europene, în special poporului francez, chemându-l să acționeze și mai puternic pentru zădărnicierea planurilor reinvierii militarismului german. Poporul nostru sprijină întru totul din spirit de solidaritate fratreașcă eforturile curajoase ale luptătorilor pentru pace din Occident. Poporul nostru își dă seama că în etapa actuală a luptei pentru menținerea păcii și preîntîmpinarea pericolului de război, cuvîntul lui ar trebui să fie în primul rînd aliații democrați, guvernul Republicii Cehoslovace socoteste necesar ca în acest caz țările participante la conferință să adopte măsuri comune în vederea întării și asigurării securității lor. Considerînd că ratificarea acordurilor de la Paris ar avea ca urmare formarea unor forțe militare agresive a unor state occidentale, iar nucleul acestor forțe l-ar constitui wehrmachtul vest-german și că aceste forțe militare ar fi îndreptate în primul rînd împotriva țării noastre, lagărului democrat, guvernul Republicii Cehoslovace socoteste necesar ca în acest caz țările participante la conferință să ia de comun acord măsuri pentru a întări și coordona forțele lor armate, pentru a-și asigura un comandament unic. Guvernul cehoslovac este de asemenea de părere că reinvierea militarismului în Germania occidentală și crearea unei armate vest-germane agresive ar provoca în primul rînd o amenințare pentru frontierele Cehoslovaciei, Republicii Populare Polone și Republicii Democrată Germane. De aceea, guvernul cehoslovac consideră necesar ca, în cazul ratificării acordurilor de la Paris, îndeosebi guvernele statelor sus-arătate, luînd ca bază interesele comune în lupta împotriva acestei amenințări, să ia măsuri eficace comune pentru asigurarea frontierelor lor.

Guvernul cehoslovac și întregul popor cehoslovac sînt convinși că conferința noastră va avea o uriașă importanță pentru întreaga Europă. Discuțind problemele de importanță vitală ale asigurării păcii și securității în Europa, conferința va arăta cu toată seriozitatea și în modul cel mai complet popoarele Europei și lumii întregi pericolul care s-ar ivi în urma ratificării acordurilor de la Paris și remilitarizării Germaniei occidentale. Conferința va stabili în mod limpede căile pe care vor pași popoarele iubitoare de libertate, pentru a zădărnici toate hotărârile și fără săvârși planurile cerurilor agresive și pentru a menține securitatea lor și pacea în Europa.

Delegația cehoslovacă este convinsă că această conferință își va îndeplini misiunea așa cum așașă de la ea poporul nostru și toate popoarele iubitoare de pace din Europa și din lumea întreagă. Delegația cehoslovacă va depune toate eforturile pentru a asigura succesul actual; conferințe în vederea preîntîmpinării primejdiei unui nou război, în interesul menținerii și consolidării păcii.

și pentru ca problema germană să fie soluționată în conformitate cu interesele păcii și interesele vitale ale tuturor popoarelor din Europa, inclusiv ale poporului german. Se mai poate pași pe calea creării unui lagăr unit pașnic al țărilor europene, pe calea securității colective.

Se mai poate înfăptui sarcina principală care rezultă din situația existentă în Europa și în lume — restabilirea unei Germanii unite ca stat democratic și iubitor de pace, pe baza realizării unui acord între puteri și între guvernele celor două părți ale Germaniei, pe baza unor alegeri libere pe întreaga Germanie și semnarea unui tratat de pace cu Germania. Această cale însă este posibilă numai cu condiția ca acordurile de la Paris să nu fie ratificate, ca puterile occidentale să renunțe la actuala orientare politică de reinviere a militarismului în Germania occidentală, la crearea unor grupări agresive ale puterilor occidentale, incluzînd Germania occidentală militaristă, la orientarea politică îndreptată împotriva libertății și independenței popoarelor iubitoare de pace, împotriva intereselor păcii, la politica pregătirii unui nou război. Într-un asemenea caz nu există și nu pot exista compromisuri. Său puterile occidentale vor urma și de aci înainte politica lor actuală și atunci ele vor purta întreaga răspundere pentru toate consecințele, sau ele vor renunța la această politică ce urmărește dezlănțuirea unui război — și atunci există toate condițiile pentru rezolvarea problemelor europene și mondiale pe calea păcii și a înțelegerii reciproce în interesul tuturor țărilor, inclusiv Germania și țările occidentale.

Puterile occidentale declară că ele sînt gata să ducă tratative cu Uniunea Sovietică și cu celelalte state democratice, doar „de pe poziții de forță” — ceea ce înseamnă că ele ar dorj să ducă tratative recurgînd la amenințări militare și zăngănit de arme, că ele ar dori să-și impună voința amenințînd cu războiul, că ele vor înșelă și vor fi rășite, atunci el, pornind de la acest fapt, va lua toate măsurile necesare în vederea asigurării securității poporului său, a patriei sale. Guvernul Republicii Cehoslovace s-ar ridică cu toată hotărârea și fermitatea responsabilă gravității situației împotriva apariției neîncolțite la frontierele noastre a unui puternic wehrmacht agresiv vest-german, crescut în spiritul revanșe și urii față de popoarele noastre. Guvernul cehoslovac ar considera atunci drept o obligație a sa față de poporul său să ia noi măsuri necesare în vederea întării și asigurării securității de apărare a țării, în vederea unei asemenea întăriți a capacității de apărare a țării, în vederea unei asemenea întăriți a capacității de luptă a armatei sale, înclîc să ia măsuri pentru a întinde mîinile spre frontiera noastră.

Cehoslovacia a încheiat cu Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și cu țările de democrație populară tratate de alianță, care asigură un ajutor multilateral reciproc împotriva oricărei agresiuni din partea militarismului german, sau împotriva oricui ar încheia o alianță cu el în vederea unor acțiuni agresive în Europa. Guvernul Republicii Cehoslovace este de părere că ratificarea acordurilor de la Paris, a căror consecință directă ar fi re-luarea vechii politici a militarismului german — „Drang nach Osten” — ar face imperios necesar ca statele participante la conferință să adopte măsuri comune în vederea întării și asigurării securității lor. Considerînd că ratificarea acordurilor de la Paris ar avea ca urmare formarea unor forțe militare agresive a unor state occidentale, iar nucleul acestor forțe l-ar constitui wehrmachtul vest-german și că aceste forțe militare ar fi îndreptate în primul rînd împotriva țării noastre, lagărului democrat, guvernul Republicii Cehoslovace socoteste necesar ca în acest caz țările participante la conferință să ia de comun acord măsuri pentru a întări și coordona forțele lor armate, pentru a-și asigura un comandament unic. Guvernul cehoslovac este de asemenea de părere că reinvierea militarismului în Germania occidentală și crearea unei armate vest-germane agresive ar provoca în primul rînd o amenințare pentru frontierele Cehoslovaciei, Republicii Populare Polone și Republicii Democrată Germane. De aceea, guvernul cehoslovac consideră necesar ca, în cazul ratificării acordurilor de la Paris, îndeosebi guvernele statelor sus-arătate, luînd ca bază interesele comune în lupta împotriva acestei amenințări, să ia măsuri eficace comune pentru asigurarea frontierelor lor.

Guvernul cehoslovac și întregul popor cehoslovac sînt convinși că conferința noastră va avea o uriașă importanță pentru întreaga Europă. Discuțind problemele de importanță vitală ale asigurării păcii și securității în Europa, conferința va arăta cu toată seriozitatea și în modul cel mai complet popoarele Europei și lumii întregi pericolul care s-ar ivi în urma ratificării acordurilor de la Paris și remilitarizării Germaniei occidentale. Conferința va stabili în mod limpede căile pe care vor pași popoarele iubitoare de libertate, pentru a zădărnici toate hotărârile și fără săvârși planurile cerurilor agresive și pentru a menține securitatea lor și pacea în Europa.

Delegația cehoslovacă este convinsă că această conferință își va îndeplini misiunea așa cum așașă de la ea poporul nostru și toate popoarele iubitoare de pace din Europa și din lumea întreagă. Delegația cehoslovacă va depune toate eforturile pentru a asigura succesul actual; conferințe în vederea preîntîmpinării primejdiei unui nou război, în interesul menținerii și consolidării păcii.

Conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa

Declarația făcută de O. Grotewohl în ședința din 30 noiembrie

MOSCOVA (Agerpres). — TASS transmite declarația făcută de Otto Grotewohl în ședința din 30 noiembrie a conferinței țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității.

Tovarășe președinte!

Dragi tovarășii și prietenii!

Delegația Republicii Democratice Germane prezintă la această conferință a poezilor iubitoare de pace pătrunsă de sentimentul de adâncă grijă și răspundere patriotică pentru viitorul poporului german.

Marea primejdie ce apare în fața poporului german ca urmare a semnării de către Adenauer a acordurilor de la Paris din 23 octombrie 1954, care prevăd includerea Germaniei occidentale în blocul agresiv al puterilor occidentale, precum și ca urmare a renunțării Germaniei occidentale la dreptul de autodeterminare, este o chestiune de mare importanță pentru Republica Democrată Germană. Acordurile de la Paris și intenția de a le ratifica în grabă au creat o nouă situație periculoasă care impune luarea de hotărâri rapide îndreptate spre menținerea păcii și rezolvarea problemei germane.

Noi știm că ne aflăm în cercul acelor popoare din Europa care au suferit cel mai mult de pe urma fascismului hiderist barbar. În cursul aproape a unui deceniu de muncă constructivă, democratică, pașnică dusă în comun pe plan politic, economic și cultural, forțele iubitoare de pace și patriotice ale poporului nostru au pășit în Republica Democrată Germană pe calea păcii și democrației. Majoritatea poporului german a tras din istorie, în deosebi din istoria celui de al doilea război mondial și din consecințele lui grele pentru Germania, învățămîntul că trebuie creată o Germanie nouă, o Germanie democratică și iubitoare de pace. Germania nu trebuie să mai fie niciodată o primejdie pentru vecinii ei. Urmărind prietenie cu toate celelalte popoare, o Germanie unită și independentă trebuie să ocupe locul ce i se cuvine în familia statelor iubitoare de pace. Poporul german vrea pace pentru sine și pentru toate popoarele.

Dar acordurile de la Paris împiedică rezolvarea pașnică a problemelor de importanță vitală pentru națiunea noastră. Crearea unei Germanii evanșante în apărarea Germaniei și includerea acestei părți a Germaniei într-o grupare militară agresivă a citorva state, care este opusă altor state ale Europei, sînt îndreptate împotriva păcii și înțelegerii reciproce între popoare.

Ratificarea și aplicarea acordurilor de la Paris ar crea un obstacol în calea spre reunificarea pașnică a Germaniei. Remilitarizarea Germaniei occidentale și includerea ei în blocuri agresive împiedică realizarea înțelegerii reciproce între cele două părți ale Germaniei. Prin tratatul de la Paris se urmărește să se interzică germanilor realizarea unei înțelegeri în problemele reunificării. Congresul partidului lui Adenauer s-a pronunțat față de politica de creare a unei bariere care să treacă prin mijlocul Germaniei.

Se urmărește să se mențină scindarea Germaniei și totodată să se lăpăsească Europa de pace pe timp îndelungat. Remilitarizarea Germaniei occidentale și participarea ei la crearea de blocuri militare unilaterale o duc pe drumul războiului. O asemenea dezvoltare dezastruoasă ar duce la urmări grele pentru popoarele europene și în special pentru poporul german. Se urmărește transformarea Germaniei într-un teatru de operațiuni militare. Planurile strategice ale ocupanților americani și ale partenerilor lor vest-germani prevăd transformarea Germaniei occidentale într-o zonă de moarte. În ciuda protestelor vehemente ale populației vest-germane, sub poduri și șosele au fost instalate camere de explozie, barajele și malurile înalte ale râurilor, de exemplu ale Rinului și Ruhrului, sînt pregătite spre a fi aruncate în aer, pentru ca, în caz de război, în ciute ore întinderi uriașe să fie transformate în pustii de apă. În Germania occidentală există tunuri atomice americane care amenință în primul rînd viața și avuți oamenilor din regiunile dense populate ale Germaniei occidentale. Fostii generali hideristi creează din nou astăzi în Germania occidentală un wehrmacht fascist. Ei au reinviat din nou organizația „Căștile de oțel”, aceeași organizație care, împreună cu S.A. și S.S., a distrus Republica de la Weimar și a pus la pînză pregătirea celui de al doilea război mondial.

Alături de „Uniunea soldaților germani” și de „Kieftesburnd” există încă aproximativ 600 de așa-zise societăți tradiționale ale tuturor genurilor de arme. În perioada Republicii de la Weimar, societățile tradiționale au fost germele wehrmachtului hiderist. În prezent, ele îndepătesc același rol în Germania occidentală.

Totodată au și fost create unități de poliție armată cu un efectiv de 200.000 de oameni, așa-zise unități de servicii și organizații militariste auxiliare cu un efectiv de 250.000 de oameni. În felul acesta a început crearea unei armate imperialiste cu un efectiv de 1 milion de oameni sub comanda generalilor hideristi. Acordurile de la Paris sînt menite să dea militaristilor vest-germani posibilitatea directă de a crea fațis wehrmachtul și de a-l înarma cu ajutorul S.U.A.

Este în afară de orice îndoială că imperialismul german care reînvia, cu concentrarea sa economică, politică și militară de forțe este gata să pornească la noi aventuri ilibărate. Există numeroase declarații ale unor politicieni cu răspundere de la Bonn care proclamă deschis că „toate regiunile în care au trăit cîndva germanii trebuie să fie realitate spațiului vital german”. Adenauer a cerut cît se poate de deschis să ne mai vorbească despre reunificarea Germaniei. El a declarat: „Nu este oare mai bine să spunem: eliberarea Răsăritului?”

În acest spirit vor să se ducă tineretului german pentru că acesta cu arma în mînă, să lupte împotriva compatrioților și fraților săi din Răsăritul Germaniei. Se urmărește ca din acest frătriduc organizat al germanilor împotriva germanilor să se facă începutul unei agresiuni împotriva țărilor de democrație populară și a Uniunii Sovietice.

Pentru a liniști popoarele, unele cercuri vest-europene răspundesc afirmația că reînvierea militarismului german este în prezent „mai puțin periculoasă”, deoarece el s-ar afla sub comandament suprem

american. Fără a mai spune că în acest fel se dă drumul țapului în grădini, nimeni nu poate să creadă că în general „înfrînarea” și „controlarea” militarismului german ar fi cu putință.

Istoria militarismului german arată că toate încercările de a-l „controla” sau de a-l „îngrădi” au fost și rîmîn sortite eșecului.

Imperialiștii germani, în pregătirea și înfăptuirea planurilor lor agresive, au acordat întotdeauna o mare importanță creării unor grupări militare unilaterale. Aceasta au dovedit-o cele două războaie mondiale...

Este destul de cunoscut ce urmărire monstruoasă a avut această politică de creare de blocuri. Nici un om conștient de răspunderea sa nu ia în serios afirmația că acordurile încheiate la Paris ar exclude declanșarea unor aventuri militare din partea militarismului german, deoarece există, chipurile, un sistem riguros de control, garanții ș.a.m.d. Toate încercările întreprinse în trecut de a stăvilii militarismului german cu ajutorul tratatelor, mecanismelor de control și garanțiilor, s-au dovedit zadarnice.

În 1933, uzinele Krupp s-au dovedit a fi în întregime la dispoziția lui Hitler în vederea înfăptuirii planurilor sale militare. Războiul mondial declanșat de Germania hideristă a costat omenirea peste 27 milioane de vieți omenești. Suma totală a cheltuielilor, precum și a pierderilor materiale din timpul războiului, se evaluează la 1.350 miliarde dolari.

Historia dovedește că alt timp cît militarismul german nu se simte destul de puternic, el este gata să facă declarații pașnice, să încheie tratate sau să-și asume obligații pentru a camufla planurile sale adevărate, dar că el tratează toate obligațiile sale ca pe niște petece de hirtie și îndată ce devine destul de puternic își arată ghiarele.

Deosebit de grăitor s-a manifestat acest fapt în perioada fascismului. Încercările militarismului german de a obține dominația mondială au fost însoțite de o serie întreagă de încălcări de tratate. Încălcările dreptului internațional se succedau una după alta.

Nu există nici un motiv să credem că militarismul german, din nou reinviat în cadrul acordurilor de la Paris, va avea față de tratate și obligații altă atitudine decât aceea pe care a avut-o totdeauna în trecut. Ca și înainte, el va încălca tratatele, va recurge la forță și vărsare de sînge.

Militarismul german este un dușman de moarte al cauzelor păcii între popoare, el este de asemenea un dușman de moarte al națiunii germane.

Regimul de la Bonn nu este nimic altceva decît un guvern al imperialismului german renăscut. Vechii reprezentanți ai politicii imperialiste au ieșit din nou la suprafață în Germania occidentală și exercită o influență tot mai hotărîtoare asupra întregii vieți publice din Germania occidentală. Din șef de direcții a trei din cele mai mari bănci vest-germane, șef au fost în aceste funcții și sub Hitler.

Ca urmare a politicii celor trei puteri occidentale de ocupație, concentrarea puterii economice în Germania occidentală a luat proporții care întrec cu mult pe cele din perioada hiderismului. Faimoasele concerne Krupp și Thyssen, Haniel, Hesch, Klöckner și Mannesman-Röhrenwerke hotărăsc politica industriei carbonifere și metalurgice din Germania occidentală. Într-o formă nouă a reinviat și concernul „I. G. Farbenindustrie”. Succesorii acestei societăți dispun de un capital pe acțiuni care întrec cu 300 milioane mărci capitalul de bază al lui „I. G. Farbenindustrie” din perioada existenței Germaniei hideriste. A sporit de asemenea de cîndva ori, în comparație cu perioada național hideristă, volumul capitalurilor succesorilor celor mai mari bănci germane din trecut. Potrivit situației de la 31 decembrie 1953, bilanțul a trei mari bănci s-a cifrat la 8,08 miliarde mărci, în timp ce la 31 decembrie 1953, el a ajuns la 11,6 miliarde mărci. Înarmarea este pentru ei un mare business care promise să le aducă profituri și mai mari.

Un mic grup de proprietari de concerne și monopoluri realizează profituri uriașe și aruncă întregă povară a remilitarizării pe umerii oamenilor muncii. Populația a simțit de pe acum pe pielea ei urmările acestei stări de lucruri. Pentru a acoperi uriașele cheltuieli de remilitarizare, prețurile unor importante produse alimentare și mărfuri de larg consum, electricitate și gazele pentru serviciile publice cresc neîncetat. Ca urmare, venitul real al oamenilor muncii scade și situația lor se înrăutățește din ce în ce mai mult. 24 milioane de muncitori și funcționari din Germania occidentală cîștigă mai puțin de 200 mărci pe lună, în timp ce minimul de existență, potrivit datelor oficiale de la Bonn, este de 300 mărci lunar.

Pe de altă parte, peste 80.000 de persoane din Germania occidentală realizează venituri anuale de peste 50.000 de mărci, ceea ce înseamnă că obțin 4,1 miliarde mărci din venitul național.

Profitori și bogății pentru magnații financiari, nevoi și lipsuri pentru oamenii muncii — iată fizionomia statului de la Bonn. Reînarmarea va aduce și mai mult evoluția în această direcție.

Prin semnarea tratatelor de la Paris, guvernul de la Bonn și-a dat conștiința că plătească lunar 600.000.000 mărci, iar în cursul primelor 12 luni, după intrarea în vigoare a tratatului, încă 2,3 miliarde mărci. Aceasta duce la o nouă reducere considerabilă a nivelului de trai al populației vest-germane. De aceea, guvernul de la Bonn intensifică lupta împotriva sindicatelor, care nu pot admite o asemenea politică.

Renasterea militarismului german este strîns legată de dezvoltarea dictaturii fașiste a militaristilor și revanșardilor în Germania occidentală. De pe acum, în aparatul de stat de la Bonn domină elemente imperialiste, sovine și militariste din trecut. 80% din totalul judecătorilor și procurorilor din Germania occidentală sînt fosti membri activi ai partidului nazist, care au sprijinit fascismul și crimele lui, iar o parte din ei sînt gata de pe acum să pusească din nou pe aceeași cale. Urmînd exemplul lui Hitler, regimul lui Adenauer începează procesul de la Karlsruhe, un al doilea proces al incendiului Reichstagului, cu ajutorul căruia vor să interzică Partidul Comunist din Germania și să

reducă la tăcere pe cel mai consecvent luptător împotriva militarismului german...

Guvernul de la Bonn merge pe urmele lui Hitler. El începe cu teroarea împotriva comunistilor, urmărit de pe acum de măsuri de reprimare a sindicatelor. Pentru a-și pregăti agresiunea, Hitler a creat în Germania lagăre de concentrare și a asasinat zeci de mii de patrioți germani. Pe această cale vrea să meargă și Adenauer. Această cale a lui Adenauer, ca și calea lui Hitler, duc la teroare, la asasinat și război.

Conform acordurilor încheiate la Paris, guvernul de la Bonn își arogă așa-numite „imputerniciri excepționale”, menite să-i dea dreptul să încalce oricînd constituția vest-germană și să ia măsuri dictatoriale, polițienești și militare în cazul unei așa-zise „tulburări a ordinii”. Guvernul de la Bonn ar interpreta drept „încălcare a ordinii” orice manifestare a populației Germaniei occidentale împotriva acestei politici nefaste. Aceste prevederi ale acordurilor de la Paris amințesc de articolul 48 din constituția de la Weimar, cu ajutorul căruia forțele militariste din Germania au pregătit instaurarea dictaturii fașiste. Introducerea în prezent a unui asemenea paragraf dictatorial reprezintă un nou pas pe drumul spre dictatura militară.

Afirmarea militaristilor de la Bonn că viitorul wehrmacht va servi cauzei apărării nu poate să înșele pe nimeni. Politica statului de la Bonn este determinată în mod vădit de „politica de forță”, de țelurile militariste agresive ale imperialismului american și german. O armată care, conform acordului de la Paris, s-ar afla sub comanda supremă a imperialismului american, nu poate servi decît planurilor americane de dominație mondială.

Istoria ne învață că crearea unei armate sub conducerea generalilor hideristi este îndreptată în toate cazurile împotriva păcii și a forțelor democratice iubitoare de pace ale poporului.

Politica „de forță” este sortită eșecului chiar de la bun început, deoarece ea este îndreptată împotriva intereselor naționale ale poporului german, împotriva securității altor popoare și strîmte împotriva tuturor popoarelor pe care le amenință. Raportul de forțe în Germania, ca și în întreaga lume, se schimbă în favoarea forțelor iubitoare de pace.

Delegația Republicii Democratice Germane consideră că însăși participarea Republicii Democratice Germane, care reprezintă forțele iubitoare de pace și democratice ale poporului german, la conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa dovedește că istoria nu se repetă. Rezistența populației Germaniei occidentale față de planurile de remilitarizare arată că politica americană de forță, dusă de guvernul de la Bonn, este clădită pe nisip.

„Nici un om și nici un ban pentru sistemul lui Adenauer! Luptă pînă la capăt împotriva remilitarizării boniste!” Sub aceste lozinci, sindicatul din Germania occidentală luptă pentru înfăptuirea hotărîrilor celui de al III-lea Congres al sindicatelor germane și ale Congresului tineretului sindicalist care resping remilitarizarea. O serie de sindicate industriale vest-germane declară că în cazul aplicării acordurilor de la Paris intenționează să lanseze un apel pentru o grevă în masă. Cu deosebire energic luptă tineretul german împotriva remilitarizării. În fața primejdiei recrutării în armată, tineri cu concepții diferite asupra lumii se unesc strîns și trec la acțiuni directe împotriva politicii de remilitarizare. În orașele vest-germane, reprezentanții tineretului creează comitete împotriva remilitarizării și împotriva recrutării în armată.

Faptul că partidul lui Adenauer a pierdut un număr considerabil de voturi în alegerile din Renania-Westfalia, Schleswig-Holstein, Bavaria și Hessen, dovedește scăderea influenței lui Adenauer și aceasta reprezintă protestul hotărît al populației împotriva politicii militariste de la Bonn și a trăgătorilor de sfori americani.

Declarînd „mai întîi ratificare și apoi tratative”, guvernul de la Bonn bazează astfel calea spre tratative și înțelegere reciprocă și pășește pe drumul care duce la război. Aceasta este tactica hideristă de șantaj prin fapte consumate: dacă această manevră nu va avea succes — și ea nu va avea succes — va urma „mai întîi înarmare, iar apoi tratative” și în cele din urmă „mai întîi război, iar apoi silirea sa capitulare”. Aplicarea acestor metode s-a terminat pentru Germania hideristă cu propria ei capitulare necondiționată.

Guvernul Adenauer și diriguitorii săi americani din culise pretind că acordurile de la Paris înseamnă sfîrșitul ocupației și că ele redau Germaniei occidentale suveranitatea. Aceasta este o minciună. În articolul 2 al acordului de la Paris se spune:

„Luînd în considerare situația internațională... cele trei puteri își rezervă drepturile și obligațiile pe care le exercită sau de care se bucură pînă în prezent față de Berlin și Germania în ansamblu, inclusiv în ce privește unificarea Germaniei și reglementarea pașnică pe bază de tratat.”

Prin urmare, prin acordul de la Paris se urmărește ca poporul german să fie lipsit de dreptul de a-și înfăptui unificarea. Aceasta nu are nimic comun cu suveranitatea. Nu poate fi vorba nici de încetarea ocupației. În articolul 4 al acordurilor de la Paris se spune:

„Pînă la intrarea în vigoare a acordului privind contribuția Germaniei la apărare, cele trei puteri își mențin ca și pînă acum drepturile pe care le exercită sau de care se bucură pînă în prezent în ce privește repartizarea forțelor armate în Republica Federală... Republica Federală este de acord ca, după intrarea în vigoare a acordului privind contribuția germană la apărare, în Republica Federală să poată fi repartizate forțe armate de aceeași naționalitate și cu același efectiv ca și în momentul intrării în vigoare a acordurilor... Așa dar, aceasta înseamnă că Adenauer este de acord ca Germania să fie sub ocupație pînă la sfîrșitul acestui secol. Mai mult, puterile occidentale își rezervă toate drepturile în ce privește folosirea forțelor armate pe teritoriul Germaniei occidentale, după cum vor crede de cuvință.”

Singura cale justă de reglementare în ceea ce privește Germania este indicată în propunerea sovietică cu privire la retragerea neîntîrziată a trupelor de ocupație de pe teritoriul Germaniei.

În articolul 5 al acordului de la Paris este vorba de dreptul de „a apăra securitatea forțelor armate ale puterilor occidentale staționate în Republica Federală”, drept care le aparține sau care se exercită pînă acum. În articol se spune:

„În măsura în care aceste drepturi pot fi exercitate și pe viitor, ele vor fi exercitate numai după o consultare cu Republica Federală, în măsura în care starea de război nu exclude asemenea consultări.”

Aceste teze ale acordului de la Paris nu aduc Germaniei occidentale nici libertate, nici suveranitate. Ele servesc la permanentizarea dezmembrării Germaniei, la crearea de obstacole în calea înțelegerii între germani și trebuie să garanteze monopolurilor germane și americane realizarea planurilor lor de remilitarizare. Din drepturile care stau la baza suveranității face parte dreptul poporului german de a-și rezolva singur treburile. Cine refuză poporului german acest drept, așa cum o fac puterile occidentale de ocupație în rezervele lor, acela refuză poporului german suveranitatea.

Guvernul Republicii Democratice Germane declară: Acordurile de la Paris care prevăd ocuparea Germaniei occidentale pentru ani îndelungați și care lasă populația în voia puterilor de ocupație reprezintă înfrînșarea unor metode ale politicii colonialiste, care înjosec demnitatea poporului german. Națiunea germană are tradiții culturale de veacuri și a adus o importantă contribuție la cultura mondială.

Națiunea germană este o națiune mare și trebuie înfăptuită fără întîrziere dreptul ei inalienabil la crearea unei stat național unit, democrat și iubitor de pace și la determinarea suverană a viitorului său pașnic. Politica puterilor occidentale care încearcă să stăvilească această dezvoltare istorică creează o conjunctură politică ce implică primejdia unor explozii și împiedică crearea unor condiții de pace în Europa.

Acordurile de la Paris nu au putere juridică, deoarece ele au fost încheiate împotriva voinței majorității poporului german și sînt îndreptate împotriva intereselor lui naționale. Poporul german nu va recunoaște niciodată aceste acorduri și va face totul pentru a împiedica aplicarea lor.

Guvernul Republicii Democratice Germane consideră că problema germană trebuie să fie rezolvată pe cale pașnică, democratică, pentru a se acorda națiunii germane posibilitatea de a-și desfășura liber forțele creatoare și de a distruge pentru totdeauna acest focar de neliniște din inima Europei.

Din cel de al doilea război mondial și din consecințele lui alt de grele pentru Germania, majoritatea poporului german a tras învățămînt în sensul că trebuie creată o Germanie nouă, o Germanie iubitoare de pace și democratică.

Într-o mare parte din Germania au și fost create premise reale pentru rezolvarea pașnică a problemei germane. Prin constituirea Republicii Democratice Germane, populația din partea răsăriteană a Germaniei a zădărnicit odată pentru totdeauna planurile militaristilor americani și vest-germani de a impune cu forța întregii Germanii jugul militarismului.

În conformitate cu acordul de la Potsdam dintre cele patru puteri, în Republica Democrată Germană au fost stîrpite bazele militarismului și ale politicii revanșarde. Ca urmare a reformei agrare, a lichidării monopolurilor și a expropriării criminalilor nazisti și de război, în această parte a Germaniei militarismul și imperialismul german au fost înlăturate de la baza economică. Constituția Republicii Democratice Germane interzice orice fel de propagandă de război, persecuții rasiale și politici de revanșă. Înaltul nivel de conștiință al populației în opera de menținere a păcii și-a găsit expresia în referendumul popular organizat în R. D. Germană între 27 și 29 Iunie 1954. 93,6% din populație a votat împotriva tratatelor militariste de la Bonn și Paris, pentru un tratat de pace, pentru unificarea pașnică a patriei noastre. Construcția pașnică pe care o desfășoară oamenii muncii în Republica Democrată Germană constituie un exemplu viu pentru oamenii muncii din Germania occidentală, deoarece ea le indică drumul spre o viață fericită. Înfrățirea în Republica Democrată Germană a drepturilor democratice fundamentale ale poporului german, înfăptuirea dreptului la muncă, a dreptului la învățămînt, a dreptului la odihnă, înfăptuirea drepturilor fundamentale ale tineretului și a drepturilor femeilor se bucură de asemenea de cea mai largă aprobare în rîndurile oamenilor muncii din Germania occidentală. În ultimele luni, 75.785 de locuitori din Germania occidentală s-au stabilit în Republica Democrată Germană. Faptul că în primul rînd tot mai mulți tineri trec din Germania occidentală în Republica Democrată Germană pentru a participa acolo la construcția pașnică dovedește că Republica Democrată Germană a devenit baza luptei drepte a tineretului din întreaga Germanie. În Republica Democrată Germană, aceste realizări au devenit posibile numai datorită unității clasei muncitoare, alianței ei cu țărăniimea muncitoare și colaborării frățești cu intelectualitatea și cu mica burghezie grupată în partide burgheze. Caracterul progresist al orînduirii noi democratice își găsește expresia în colaborarea dintre partide și organizații de masă în cadrul blocului partidelor antifasciste și democratice și în cadrul Frontului Național al Germaniei Democratice. Datorită acestei colaborări, Republica Democrată Germană a devenit un rezim de nădejde al luptei poporului german pentru pace, unitate și democrație.

Propunerile și revendicările Camerei Populare și ale guvernului Republicii Democratice Germane cu privire la asigurarea păcii au fost aprobate de majoritatea populației din Germania occidentală. Deși Germania este scindată, clasa muncitoare și celelalte forțe democratice iubitoare de pace luptă în comun împotriva reînvierii militarismului german, pentru interzicerea forțelor armate pe teritoriul Germaniei occidentale, după cum vor crede de cuvință.

Împotriva transformării Germaniei occidentale într-o bază militară pentru scopurile agresive ale forțelor imperialiste din Statele Unite ale Americii și din Germania occidentală.

Lupta Republicii Democratice Germane pentru menținerea păcii este indisolubil legată de lupta pentru reunificarea patriei noastre.

Unificarea Germaniei necesită să fie depuse toate eforturile în vederea apărării celor două părți ale Germaniei. În acest scop, guvernul Republicii Democratice Germane a propus reprezentanților Germaniei occidentale o colaborare economică mai strînsă, dezvoltarea continuă a comerțului intergerman, colaborare în domeniul comerțului exterior și o strînsă colaborare culturală și a făcut de asemenea totul pentru a contribui la o asemenea colaborare între organele de stat și organizațiile de masă ale oamenilor muncii. „Germanii în jurul aceleiași mese”, aceasta este și va rămîne revendicarea națională a tuturor germanilor.

Reunificarea Germaniei este în primul rînd o chestiune a poporului german. Fără conferințe comune și înțelegere reciprocă între reprezentanții Republicii Democratice Germane și Republicii Federale vest-germane, reunificarea este cu neputință.

Camera Populară și guvernul Republicii Democratice Germane au propus să se țină conferințe comune în problemele reunificării Germaniei și creării unui stat democrat și iubitor de pace și în deosebi în problema pregătirii și ținerii unor alegeri libere și democratice în întreaga Germanie. Guvernul Republicii Democratice Germane nu pune nici o condiție prealabilă în ceea ce privește tratativele cu Germania occidentală. El este gata cu la pregătirea creării unei republici democratice germane unite, să țină seama de constituția de la Weimar și să folosească experiența pozitivă a Republicii de la Weimar, precum și experiența acumulată în cursul construcției de stat aflat în estul cit și în vestul Germaniei în perioada de după război. Dacă la Geneva a fost posibilă obținerea unui acord cu privire la condițiile organizării alegerilor în Vietnam, acest lucru trebuie să fie posibil și în ceea ce privește Germania. După părerea guvernului Republicii Democratice Germane, o hotărîre asupra orînduirii unei Germanii unite, democratice și iubitoare de pace poate fi luată numai de întreg poporul german. Pentru a se asigura această exprimare liberă a voinței sale, sînt necesare tratative între reprezentanții celor două părți ale Germaniei și de Frontul național al Germaniei democratice se bucură de sprijinul activ al cercurilor largi ale oamenilor muncii din Germania occidentală.

Camera Populară și guvernul Republicii Democratice Germane, precum și majoritatea poporului german, salută propunerea guvernului sovietic de a se crea un sistem de securitate colectivă a tuturor statelor europene.

Guvernul Republicii Democratice Germane este ferm convins că un astfel de sistem de securitate colectivă ar contribui și la unificarea pașnică a Germaniei. Un sistem de securitate colectivă al tuturor statelor europene ar lipsi de sens orice argumente ale cercurilor vest-germane care susțin că reînvierea militarismului în Germania occidentală ar fi necesară pentru apărarea Germaniei occidentale; un astfel de sistem ar împiedica crearea wehrmachtului vest-german și ar înlătura astfel principala piedică în calea spre unificarea pașnică a Germaniei. Un astfel de sistem ar corespunde intereselor vitale ale poporului german. Un sistem de securitate colectivă al tuturor statelor europene ar contracara scindarea care amenință Europa și ar crea posibilitatea unor relații pașnice și a unei colaborări economice multilaterale. Un sistem de securitate colectivă al tuturor statelor europene ar micșora încordarea internațională și ar contribui la reglementarea unor probleme internaționale cum sînt dezarmarea armelor atomice și a celorlalte mijloace de exterminare în masă.

Politici Republicii Democratice Germane îndreptată spre rezolvarea pașnică a problemelor vitale pentru națiunea germană îi corespunde tendința ei de a menține relații pașnice de bună vecinătate cu toate popoarele care vor acest lucru.

Guvernul Republicii Democratice Germane pornește de la faptul că există de asemenea posibilitatea reală de colaborare între statele cu sisteme sociale diferite, pe baza egalității în drepturi și a respectului reciproc.

Republica Democrată Germană întreține relații de prietenie cu statele reprezentate aici și dorește să stringă permanent aceste relații. Mai ales prietenia cu Uniunea Sovietică este de un interes național vital pentru întregul popor german.

Politica Republicii Democratice Germane a întărit în rîndurile întregului popor german convingerea că dezvoltarea pașnică a Germaniei este legată indisolubil de prietenia strînsă cu Uniunea Sovietică. De aceea, prietenia germano-sovietică, după cum a spus președintele nostru Wilhelm Pieck, este într-o măsură tot mai mare o chestiune vitală pentru poporul german. Republica Democrată Germană este legată trairic de marelă lagăr al statelor democratice și iubitoare de pace, care cuprind astăzi peste 900 de milioane de oameni și ale căror forțe cresc pe zi ce trece.

Toate aceste state sînt unite prin același țel: satisfacerea într-o măsură tot mai mare a nevoilor materiale și culturale ale oamenilor muncii prin dezvoltarea pe toate căile a economiei naționale și întărirea păcii în întreaga lume.

De aceea, politica lor corespunde pe deplin intereselor tuturor oamenilor iubitori de pace.

În numele delegației Republicii Democratice Germane îmi exprim convingerea fermă că hotărîrile conferinței vor ajuta poporul german să înfăptuiască unificarea țării pe cale pașnică și democratică și îi vor asigura un viitor pașnic.

Delegația Republicii Democratice Germane declară că Republica Democrată Germană, împreună cu toate statele reprezentate la această conferință, își va aduce contribuția pentru a obține victoria cauzei drepte a păcii și securității în Europa.

Republicii Cehoslovace, expuse aici de primul vicepreședintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministru al Afacerilor Externe, Molotov, de președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone, Cyrankiewicz și de primul ministru al Republicii Cehoslovace, Siroky, cu privire la faptul că statele reprezentate aici trebuie, în cazul ratificării și aplicării acordurilor de la Paris, să ia măsuri comune pentru apărarea muncii pașnice a popoarelor lor, pentru inviolabilitatea teritoriilor lor de stat, pentru respingerea oricărei agresiuni și asigurarea păcii în Europa. Noi sîntem de asemenea de acord cu propunerea primului ministru al Republicii Cehoslovace, Siroky ca, în cazul ratificării tratatelor de la Paris, Republica Cehoslovacă, Republica Populară Polonă și Republica Democrată Germană, care sînt în mod deosebit amenințate de pericol, să ajungă la un acord asupra unor măsuri comune.

Asemenea măsuri corespund intereselor naționale ale poporului german. De aceea, delegația Republicii Democratice Germane este gata să discute la această conferință problema participării la măsurile comune ale statelor iubitoare de pace.

Sînt convins că această poziție a guvernului Republicii Democratice Germane față de remilitarizarea Germaniei occidentale și de includerea ei în blocul agresiv al Atlanticului de nord se va bucura de sprijinul guvernelor reprezentate la această conferință. Oamenii muncii din Republica Democrată Germană care, consacrații și forțele, talentele și voința creării unei vieți noi și fericite, au obținut mari succese, vor ști să apere prin toate mijloacele aceste realizări. Guvernul Republicii Democratice Germane este încredințat că forțele patriotice din Republica Democrată Germană pot conta în această privință pe sprijinul activ al clasei muncitoare și al forțelor iubitoare de pace din Germania occidentală. Declarația reprezentanților tineretului vest-german, că nu vor lupta niciodată împotriva Republicii Democratice Germane, împotriva țărilor de democrație populară și împotriva Uniunii Sovietice, confirmă dezvoltarea unor forțe care nu vor rămîne pasive și nu vor admite un nou dezmăț al militarismului german. Noua situație din Germania se caracterizează în prezent prin desfășurarea tot mai largă a luptei clasei muncitoare, țărănimii muncitoare și mai ales a tineretului împotriva remilitarizării în Germania occidentală. Politica de pace, unitate, democrație promovată de Republica Democrată Germană și de Frontul național al Germaniei democratice se bucură de sprijinul activ al cercurilor largi ale oamenilor muncii din Germania occidentală.

Camera Populară și guvernul Republicii Democratice Germane, precum și majoritatea poporului german, salută propunerea guvernului sovietic de a se crea un sistem de securitate colectivă a tuturor statelor europene.

Guvernul Republicii Democratice Germane este ferm convins că un astfel de sistem de securitate colectivă ar contribui și la unificarea pașnică a Germaniei. Un sistem de securitate colectivă al tuturor statelor europene ar lipsi de sens orice argumente ale cercurilor vest-germane care susțin că reînvierea militarismului în Germania occidentală ar fi necesară pentru apărarea Germaniei occidentale; un astfel de sistem ar împiedica crearea wehrmachtului vest-german și ar înlătura astfel principala piedică în calea spre unificarea pașnică a Germaniei. Un astfel de sistem ar corespunde intereselor vitale ale poporului german. Un sistem de securitate colectivă al tuturor statelor europene ar contracara scindarea care amenință Europa și ar crea posibilitatea unor relații pașnice și a unei colaborări economice multilaterale. Un sistem de securitate colectivă al tuturor statelor europene ar micșora încordarea internațională și ar contribui la reglementarea unor probleme internaționale cum sînt dezarmarea armelor atomice și a celorlalte mijloace de exterminare în masă.

Politici Republicii Democratice Germane îndreptată spre rezolvarea pașnică a problemelor vitale pentru națiunea germană îi corespunde tendința ei de a menține relații pașnice de bună vecinătate cu toate popoarele care vor acest lucru.

Guvernul Republicii Democratice Germane pornește de la faptul că există de asemenea posibilitatea reală de colaborare între statele cu sisteme sociale diferite, pe baza egalității în drepturi și a respectului reciproc.

Țările iubitoare de pace nu admit refacerea militarismului german

MOSCOVA 1 (prin telefon de la trismul nostru special). În palatul de pe strada Tolstoi continuă desfășurarea conferinței statelor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa.

Conferința are loc în sala de mar-moră. Din imensul candelabru de aur masiv care atrăge în mijlocul sălii fizic care se reflectă în pereții de o albeață strălucitoare. Bolta sălii sculptată cu migală constituie o vie măturărie a măiestriei arhitecturii ruse.

Seînțele se desfășoară zilnic între orele 3 și 7 după amiază. Immediat după seînțele au loc în glădurea casei ziaristilor de pe strada Suorov conferințe de presă. Aici se scrie, încă cu mureși înțele, ziaristii sovietici și numeroși corespondenți și trimiși speciali ai presei străine.

Printre ziaristii occidentali îl întâlnim aici pe Ralph Parker și pe alții, care și-au exprimat protestul față de orientarea agresivă a poliției față de oricine ar cerut azilul sovietic.

Cit de mare este interesul stărnit în opinia publică din Apus de această conferință o arată năvala corespondenților presei occidentale spre telefoanele imediate ce sînt în posesia unei noi informații. Luni seara, aflînd conținutul cuvîntărilor tovarășului Molotov, mulți dintre aceștia nici nu au mai așteptat sfîrșitul conferinței de presă, sîrînd peste scame și fugînd spre telefoane — moment pe care fotografii agenției „TASS” nu a scăpat ocazia de a-l înregistrat, spre hazul tuturor celor prezenți.

În seînțele de astăzi au luat cuvîntul șefii delegațiilor guvernamentale albaneze, române, reprezentantului R. P. Chineze, șefii delegațiilor guvernamentale ungare și bulgare; astfel, toți reprezentanții statelor europene participante la conferință și-au exprimat punctul de vedere față de problemele care fac obiectul acesteia. Discuțarea problemei asigurării păcii și securității în Europa a constituit un nou prilej pentru a marca unitatea deosebită a țărilor iubitoare de pace.

Toți participanții la conferință au subliniat că nici acum nu e prea tîrziu pentru a ajunge la o înțelegere cu puterile occidentale pe baza păcii și securității în Europa, și anume: în primul rînd, să nu se admită în nici un caz reînvierea militarismului german, care a declanșat primul și al doilea război mondial, și să se treacă înfrîngînd la rezolvarea pe perseverență și răbdare a problemei germane pe baza realizării unei înțelegeri înainte de toate între cele patru puteri, care poartă o răspundere deosebită pentru aceasta, implicit și pentru asigurarea păcii și securității în Europa.

În al doilea rînd, să se creeze un sistem de securitate colectivă în Europa cu participarea tuturor statelor europene interesate în menținerea și întărirea păcii, indiferent de orînduirea lor de stat și socială, în care scop să se examineze cu toată atenția atât proiectul sovietic existent în legătură cu „Tratatul general european cu privire la securitatea colectivă în Europa”, cât și propunerile altor țări care vor fi prezentate în această problemă.

Șeful delegației poloneze, J. Cyrankiewicz, a subliniat în mod special că

atît timp cît nu e ratificat acordul de la Paris, toate drumurile spre o rezolvare pașnică a problemei germane prin tratative rămîn deschise. După ratificare, aceste drumuri vor fi blocate, răspunderea pentru acest fapt revenind Statelor Unite, Angliei și Franței.

Participanții la conferință au fost unanimi în a sublinia că în cazul cînd puterile occidentale vor ratifica acordurile de la Paris și vor trece la punerea lor în practică, constituind un bloc militar împreună cu revanșarii vest-germani, statele iubitoare de pace vor fi constrînse să ia măsuri corespunzătoare noii situații create.

Atrage atenția în mod deosebit acea parte din cuvîntările delegațiilor la conferință în care se afirmă necesitatea ca statele iubitoare de pace să ia măsuri comune în vederea întăririi capacității lor de apărare, a organizării forțelor armate și a comandamentului lor și a altor măsuri menite a asigura munca pașnică a popoarelor, integritatea granițelor și asigurarea apărării lor în fața unei eventuale agresiuni.

Se subliniază de asemenea faptul că aceste măsuri privesc în primul rînd statele participante la conferință, dar se înțelege că ele se referă și la cele state iubitoare de pace care nu doresc să slujească sau să contribuie la pregătirea și declanșarea unui nou război în Europa. Aceasta cu atît mai mult cu cît este evident că refacerea militarismului german se înțelege din ce în ce mai puternic de rezistența popoarelor pe care Statele Unite, Anglia și Franța vor să le tirască spre noi aventuri militare dezastruoase pentru ele.

O profundă impresie a produs cuvîntarea șefului delegației cehoslovace, Siroky, care a făcut o analogie între politica puterilor occidentale în preajma celui de al doilea război mondial exprimată în acordurile de la Munchen și politica lor actuală exprimată în acordurile de la Paris. Numai realizarea securității colective în Europa poate cruța popoarele europene de nenorociri și mai mari decît cele pricinuite de cel de al doilea război mondial — a spus Siroky.

Otto Grotewohl, șeful delegației R. P. Germane, a arătat că lupta popoarelor germane pentru apărarea păcii este totodată luptă pentru unificarea Germaniei pe baza păcii.

Dacă totuși — a spus Grotewohl — în Germania occidentală se va reînființa Wehrmachtul, atunci Republica Democrată Germană va fi nevoită să creeze forțe armate naționale care să fie în stare să riposteze cum se cuvine revanșarilor vest-germani. R. D. Germană este de acord să se ia măsuri comune în vederea întăririi puterii de apărare a țărilor iubitoare de pace.

Declarația lui Grotewohl a dat naștere unor vii discuții între ziaristii. Toți au fost de acord că țările democratice nu se vor împăca în nici un caz cu remilitarizarea Germaniei occidentale și că țările democratice vor face tot ce este necesar pentru a se apăra în mod eficient împotriva noii primejdii de război.

În cuvîntarea sa, ascultată cu atenție de participanții la conferință, șeful delegației romine, tovarășul Chivu Stoica, a arătat că poporul român a cunoscut din plin urgia militarismului german plătind un greu tribut de sînge și su-

portînd uriașe pagube materiale cauzate economiei naționale. Subliniind asemănarea evenimentelor actuale din Apus cu cele din preajma celui de al doilea război mondial, șeful delegației romine a reamintit că în 1939 reprezentanții guvernului englez au dus tratative la Londra cu reprezentanții lui Hitler prin care Anglia se angaja să respecte așa-numita sferă germană de interese din răsăritul Europei, și renunșe la garanțiile acordate României. Ca urmare a acelor înțelegeri și cu complicitatea burgheziei și a monarhiei romine, țara noastră fusese trecut în așa-zisul spațiu vital al Germaniei hitleriste, cu toate consecințele grele care au decurs din această situație.

Șeful delegației romine a arătat că Republica Populară Romînă este gata ca împreună cu celelalte țări să ia măsurile necesare în vederea asigurării apărării lor față de o eventuală agresiune. Poporul român — a spus el — a îndurat prea multe suferințe, a vărsat prea mult sînge de pe urma mișcărilor agresive ale militarismului german, pentru ca astăzi, cînd această primejdie renaste, să nu tragă concluziile cuvenite. Poporul român este ferm hotărît să facă față sarcinilor și răspunderilor ce-i incumbă pentru apărarea cauzei păcii, pentru apărarea cuceririlor democratice și a muncii sale pașnice.

Acesta este concluzia ce se desprinde din analiza evenimentelor din preajma celui de al doilea război mondial. Faptul că atunci popoarele Europei nu au reușit să opună militarismului german o forță organizată destul de impenetrabilă și de hotărîtă, faptul că atunci Uniunea Sovietică nu a găsit sprijin activ din partea nici unui stat european în vederea lăurii mișcărilor pentru preîntîmpinarea agresiunii, a permis Germaniei hitleriste și a încurajat-o să declanșeze măcelul groaznic care a dus la pierrea a milioane de oameni și la distrugerii incalculabile. Civilizația Europei a fost adusă de barbarii hitleristi la un pas de piere.

Acesta nu trebuie să se mai repete. Există astăzi în Europa o forță destul de impenetrabilă, capabilă să spună organizatorilor noului complot împotriva păcii un NU categoric. Aceasta o dovedește cu prisosință conferința actuală de la Moscova. Popoarele Europei occidentale sînt astăzi mai conștiente de pericolul ce le amenință și mai hotărîte să se opună refacerii militarismului german. Raportul de forțe în Europa s-a schimbat radical în favoarea forțelor păcii, democrației și socialismului.

De aceea hotărîrile conferinței de la Moscova sînt menite nu numai să asigure munca pașnică și securitatea popoarelor iubitoare de pace, ci și să atragă atenția popoarelor din occident asupra drumului primejdios pe care sînt trînte de proiectorii revanșarilor vest-germani, să pună serios pe gînduri pe cei care pășesc pe calea lipsită de glorie a Munchenului.

În această privință sînt pline de interes comentariile pe care le-a stîrnit în presa occidentală conferința de la Moscova.

Presa progresistă din Anglia, Franța, Italia consideră dezbaterile conferinței ca o contribuție importantă la cauza

asigurării păcii și securității în Europa și chemă cele mai largi părți populare să se opună ratificării acordurilor de la Paris.

În ce privește presa reacționară, ea a încercat a început prin toate mijloacele să diminueze importanța conferinței de la Moscova. Unele ziare, cum este ziarul francez L'Aurore, au mers chiar pînă la a prezenta lucrurile în așa fel ca și cum ratificarea acordurilor de la Paris nu numai că nu ar distruge posibilitatea tratativelor în problema realizării unui sistem de securitate colectivă ci, dimpotrivă, că ar crea, chipurile, împrejurări favorabile în vederea unor asemenea tratative.

Prin aceste mașinațiuni presa reacționară devăduie însă fără să vrea cit de adînc a pătruns în conștiința popoarelor din Apus ideea securității colective ca fiind singura cale pentru asigurarea păcii în Europa. Ea reflectă totodată sordiditatea de care sînt cuprinse unele cercuri influente din apusul Europei în fața ratificării acordurilor de la Paris.

Tocmai în aceste stări de spirit s'au vădit o înțelegere a lui Churchill prin declarația sa de la Woodford. Vintrînd din nou vechea și uzată sperețorie a „pericolului roșu”, premierul englez a fost mînat de intenția de a determina acele cercuri burgheze s'adunice care se tem de opinia publică a popoarelor, să treacă cu hotărîre la refacerea militarismului german; el a invitat acele cercuri să uite că Hitler a început prin a cotopti și înrobi țările apusene, potrivit unui vechi dicton al militaristilor germani care spune că „drumul spre răsărit trece prin Belgia și Franța”.

Reacția violentă stîrnită de declarațiile lui Churchill arătată cit de puțin sînt deșuse popoarele din occident să mai creadă în predicile instigatorilor îndreptate împotriva U.R.S.S. și a țărilor democrat-populare.

Febritățile cu care cercurile conducătoare din Franța se grăbesc să ratifice acordurile de la Paris arată, odată mai mult intenția lor de a surprinde poporul francez și de a-l pune în fața unui fapt împlinit.

Dar în Apus, și în special în Franța, răsuna tot mai multe glasuri care cer tratative între Apus și Răsărit înainte de ratificarea acordurilor de la Paris. Deputatul André Denis din Uniunea Republicană a declarat recent: „Eu nu am avut nicodată intenția de a vota pentru ratificarea acordurilor de la Londra și Paris pînă nu vor fi epuizate toate posibilitățile de a se ajunge la o înțelegere între cele 4 puteri, în scopul rezolvării pașnice a problemei germane”.

Deputatul Pierre Cot a declarat corespondentului „Pravdei” la Paris că după ratificarea acordurilor de la Paris „toate tratativele dintre Apus și Răsărit ar trebui duse cu participarea guvernului de la Bonn, ceea ce ar complica problema și ar diminua considerabil rolul Franței”.

Conferința de la Moscova se dovedește a servi cu tărie cauza stringerilor și mai departe a forțelor iubitoare de pace din Europa și întreaga lume.

S. BRUCAN

S. M. Kirov — un mare luptător pentru cauza comunismului

Sînt 20 de ani din acea zi de decembrie, cînd mirsăvil agenți troțkisti-zinoviești aflați în solda serviciilor de spionaj străine au curmat viața neînfricatului luptător pentru cauza comunismului, eminentul om de stat și fruntaș al partidului comunist, Serghei Mironovici Kirov. Amintirea lui Kirov, care și-a jertfit viața pentru cauza poporului, pilda lui însușitează sînt și astăzi vii în inima poporului sovietic.

Intrat încă din fragedă tinerețe, ca elev, în mișcarea revoluționară, Kirov organizează ecerci de tineret, multiplică și răspîndește manifeste revoluționare. În 1904, la vîrsta de 18 ani, este primit în rîndurile P.M.S.D.R. Neabătut a urmat Kirov calea arătată de Lenin în cei 30 de ani de activitate revoluționară pe care a desfășurat-o, luînd parte activă la cele trei revoluții ruse.

Desfășurarea propagandei active printre muncitori, organizarea de greve și demonstrații politice, conducerea unor tipografiile ilegale în condițiile prigoanei și terorii țariste — sînt numai cîteva aspecte ale intensei activități revoluționare ilegale a lui Kirov în anii care au precedat Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Dînd dovadă de excepționale aptitudini organizatorice, de energie și inițiativă, S. M. Kirov a îndeplinit importante însărcinări ce i-au fost date de partid în anii războiului civil, la Leningrad, la Astrahan, în Kaukaz. În vara anului 1921 el este ales secretar al C.C. al P.C. (b) din Azerbaidjan, unde aduce o importantă contribuție la refacerea industriei petrolifere și a agriculturii, la stabilirea de relații frățești între popoarele din Transcaukazia. Kirov este unul din întemeietorii Republicii Socialiste Federative Sovietice Transcaukaziene.

Mai tîrziu, în fruntea organizației de partid din Leningrad, S. M. Kirov luptă pentru dezvoltarea economică și culturală a marelui oraș pe drumul socialismului. El a condus totodată și munca uriașă de transformare socialistă a satului, în regiunea Leningrad. Cit de clarvăzătoare, optimiste sînt cuvintele rostite de el în anii cînd se puneau temeliele agriculturii socialiste: „Nu există pămînt care, în mîini pricepute, în condițiile puterii sovietice, să nu poată fi folosit spre binele oamenilor”!

Paralel cu activitatea sa pe tărîmul construcției economice, Kirov duce o luptă neobosită împotriva troțkistilor și zinovieștilor; demascînd fără cruțare esența lor contrarevoluționară, jalnicele lor încercări de a zdruhnici unitatea partidului.

Devotamentul său neînrămurit pentru ideile leniniste, intransigența față de dușmanii partidului și ai poporului sovietic, încrederea în mase, în triumful cauzei comunismului, au făcut din Kirov unul dintre conducătorii eminenți și iubiți al partidului.

A. I. Mikoian s-a înapoiat la Moscova

MOSCOVA 1 (Agerpres). — TASS transmite: La 1 decembrie, A. I. Mikoian, vicepreședintele al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., însoțit de S. A. Borisov, primlocuitor al ministrului Comerțului Exter-

Convinș că titlul mareț de membru de partid trebuie ridicat la o asemenea înălțime cum n-a mai fost nicodată, Kirov dovedea o permanentă preocupare pentru apărarea purității și unității rîndurilor partidului. Marxist erudit, Kirov acorda o uriașă însemnătate teoriei marxist-leniniste, muncii ideologico-educative printre muncitori, îi învîta pe comunisti să fie principali în rezolvarea tuturor problemelor, cinstiți, să desfășoare cu curaj critica și autocritica bolșevică. În rîndurile comuniste a nivelului ideologic și politic al cadrelor de partid, în educația marxist-leninistă a tuturor comunistilor, el vedea cea mai importantă condiție a victoriei construirii socialismului.

Fermitatea cu care a aplicat în viața politică națională leninist-stalinistă, contribuind la unirea popoarelor Kaukazului în jurul partidului comunist și al puterii sovietice, în spiritul prieteniei și egalității în drepturi — este încă unul din marile merite ale lui S.M. Kirov. Figură de o mare frumusețe morală — Kirov împletea clarviziunea și energia revoluționară de profesie cu o rară modestie în ațitudine și o caldă dragoste de oameni, străduindu-se neobosit să îmbunătățească condițiile lor de muncă și de viață.

Înflăcărat luptător pentru cauza păcii și a unei înțelegeri între popoare, Kirov acorda o atenție deosebită întăririi capacității de apărare a U.R.S.S., întăririi armatei și flotei sovietice, educării oamenilor sovietici în spiritul vigilenței revoluționare. Demascînd uneltirile imperialiste, Kirov spunea: „Aventurier care își pierd tot mai mult capul zămislesc planuri nebunești, idei demne de oameni aflați la balamuc. Aceasta trebuie să ne pună în gardă, ca să întărîm și mai mult apărarea și puterea militară a țării noastre. Promovînd o politică de pace, noi nu vom permite nimănui să glumească cu marea țară a celor ce muncesc”.

Cit de actual sînt cuvintele acestuia mare om de stat în aceste zile cînd cercurile agresive ale unor state se străduiesc să refacă din nou militarismul german, să pregătească un nou război!

Amintirea figurii lămuinoase a lui Serghei Mironovici Kirov — strălucitul „tribun al revoluției”, care a luptat neobosit pentru pace și pentru socialism — a înfructificat lupta sa eroică în lupta cu dușmanii poporului, constituie un exemplu și un îndemn viu în marea bătălie pentru socialism și pace. Totodată amintirea crimei monstruoase de acum două decenii a bandelor contrarevoluționare constituie și azi o puternică chemare la întărirea permanentă a vigilenței revoluționare.

Pentru poporul român, memoria lui Kirov e o chemare înflăcărată la luptă pentru victoria deplină a socialismului în țara noastră.

Sosirea la Pekin

a primului ministru al Uniunii Birmane

PEKIN 1 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 1 decembrie, U Nu, primul ministru al Uniunii Birmane, a sosit la Pekin.

Primul ministru birman, împreună cu soția sa, sînt însoțiți de U Myint Thein, consilier la Curtea Supremă a Uniunii Birmane; U Win Pe, secretar la președinția Consiliului de Miniștri; U Thant, secretarul primului ministru birman; colonel Aung Gyi, ofițer de stat major; căpitan Pyi So, aghiolantul primului ministru; Daw Khin Su, secretarul particular al primului ministru, și de alte trei persoane.

Pe aeroportul Birmoazat cu drapelul de stat ale Uniunii Birmane și R. P. Chineze, primul ministru al Birmaniei și însoțitorii săi au fost salutați de premierul U Nu, vicepremierul Cen Uin, Pin De-huai, vicepremierul Cen Uin, și de numeroase personalități ale vieții politice a R. P. Chineze. Pe aeroport se mai aflau membrii ambasadei birmane în R. P. China și alți reprezentanți diplomației acreditați la Pekin.

După ce a trecut în revistă garda de onoare, primul ministru al Uniunii Birmane a rostit următoarea cuvîntare: „Este de prisos să vă spun cit de fericit sînt de a mă afla la Pekin. De fapt, este pentru a doua oară că vizitez această țară”.

mare țară. Prima oară am vizitat China în decembrie 1939, cînd poporul chinez rezista eroic împotriva agresiunii japoneze. Atunci am sosit la Ciunșin ca membru al unei misiuni de bune oficii pentru a aduce sprijin moral poporului chinez în lupta sa împotriva fasciștilor japonezi.

Sînt deosebit de fericit că am venit în această țară acum cînd, sub îndrumarea marelui nostru conducător, președintelui Mao Tze-tun, și a altor fruntași ai Republicii Populare Chineze, construim un stat socialist. Aștept cu nerăbdare să lau cunoștința la fața locului de marile eforturi făcute de conducătorii și poporul chinez către acest țel.

Vizita mea în această țară urmărește trei obiective:

1. — Să constată eforturile conducătorilor voștri și ale poporului chinez în fărîngirea unei societăți noi;
2. — Să reînnoiesc prietenia cu marile meu prieten, premierul U Nu și să folosesc prilejul de a lega prietenii noi cu alți conducători ai R. P. Chineze;
3. — Să pun baze solide pentru stabilirea unor legături prietenești între R. P. Chineză și Uniunea Birmană.

Nu mă îndoiesc că, cu colaborarea prietenilor noștri chinezi, aceste obiective vor fi atinse”.

INFORMAȚII

Patriet pentru merite, medalia de argint, a sosit la Cluj.

Miercuri, membri ai orchestrei au vizitat orașul și Grădina Botanică din Cluj. În seara aceleiași zile, în sala Universității „Bolyai”, a avut loc un spectacol dat în cinstea oaspeților de către formații artistice de amatori din Întreprinderi și instituții din Cluj.

Marți seara, pianistul polonez Wladyslaw Kedra, care ne vizitează țara în cadrul acordului cultural dintre țara noastră și R. P. Polonă, a dat un recital în sala Teatrului de Stat din Sibiu. Au fost interpretate piese pentru pian de Bach-Bussoni, Schumann, Liszt, Chopin, Rubinstein, Bucawecznova, Müller, Szzymanowski.

La cererea publicului, Wladyslaw Kedra a executat „Nocturna pentru mîna stîngă” de Scriabin și dansul spaniol „Malaguena” de Lequona.

Recitalul s-a bucurat de un deosebit succes.

Miercuri seară a avut loc în Capitală în sala „Filimon Sirbu” o adunare organizată de comitetul orășeneș U.T.M., consacrată apropriei Întîlnirii Internaționale a Tineretului Sătesc etc. cu avea loc la Viena. Cu acest prilej, tov. Ion Circei, secretar al C.C. al U.T.M., a vorbit despre pregătirile care au loc pentru Întîlnirea Internațională a Tineretului Sătesc.

Îeri după amiază au avut loc semifinalele Cupei R.P.R. la fotbal. În Capitală, echipa „Dinamo” a învins „Flacăra” Ploiești cu scorul de 4-1, iar la Reșița formația locală „Metalul” a cîștigat cu 1-0 meciul cu echipa bucureșteană C.A.P.

(Agerpres)

Conferința țărilor europene exprimă interesele tuturor popoarelor iubitoare de pace

POLONIA

VARȘOVA 1 (Agerpres). P.A.P. Ziarul „Trybuna Ludu” publică o telegramă corespondentului său special la Moscova, Boleslaw Wojcik, în care subliniază că în contrast cu guvernele țărilor occidentale care urmăresc reînvierea Wehrmachtului nazist agresiv, conferința de la Moscova formulează o concepție care nu este îndreptată împotriva nici unei țări europene sau neeuropene, o concepție de natură să asigure pacea și securitatea tuturor țărilor europene și să apere toate popoarele — inclusiv poporul german — de militarismul german și de amenințarea unui nou război.

În articolele său de fond intitulat „Securitatea europeană este o problemă care ne interesează pe toți”, ziarul „Sztandar Młodych” scrie: „Ne punem mari speranțe în conferința care a început la Moscova, la 29 noiembrie. Credem că ea va indica tuturor popoarelor Europei calea către pace și securitate”.

ITALIA

ROMA 1 (Agerpres). — Ziarele democratice italiene publică articole consacrate deschiderii conferinței de la Moscova a țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa.

Ziarul „Unita” publică un articol în care scrie între altele: Uniunea Sovietică dorește mai presus de orice, tratative în problema germană în vederea restabilirii unității Germaniei, precum și tratative în problema organizării unui sistem de securitate colectivă europeană care să ducă la încetarea politicii creării de blocuri militare ostile și la deschiderea unei noi ere de colaborare rodnică între țările continentului european.

În calea acestor țeluri se află însă înarmarea germană. Conștient de răspunderea care îi revine, Uniunea Sovietică a declarat că în fața unei asemenea amenințări ea nu va rămîne pasivă. În cazul cînd acordurile de la Paris vor fi ratificate, U.R.S.S., împreună cu toate celelalte state preocupate să-și asigure securitatea, va trebui să recurgă la măsurile de apărare.

Ziarele „Avanti” și „Il Paese” subliniază că în timp ce Uniunea Sovietică și țările de democrație populară vor să discute despre problemele securității europene, puterile imperialiste refuză acest lucru.

FINLANDA

HELSINKI 1 (Agerpres). — TASS Ziarele publică la loc de frunte sub titlul mari știri cu privire la conferința popoarelor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa care are loc la Moscova. Ziarul „Tyokansan Sanomat” publică aceste știri sub titlul: „Popoarele iubitoare de pace nu pot să nu ia măsuri pentru asigurarea securității lor”.

Ziarele scoț în evidență acea parte din cuvîntarea lui V. M. Molotov în care se arată că evoluția evenimentelor în Europa urmează o cale primejdioasă pentru pace, întrucît unele țări occidentale, și în primul rînd S.U.A., vor să remilitarizeze Germania occidentală și s-o includă în grupările lor militare.

Intr-un articol de fond, consacrat deschiderii conferinței, ziarul „Tyokansan Sanomat” declară că asigurarea păcii și securității Finlandei, ca și a celorlalte țări din Europa, necesită crearea sistemului de securitate colectivă care a fost propus de Uniunea Sovietică. De aceea, scrie ziarul, este necesar sprijinul întregului nostru popor în lupta pentru realizarea acestui sistem de securitate colectivă.

Ziarul subliniază că, toate propunerile prezentate de U.R.S.S. exprimă năzuința ca toate țările Europei, mari și mici, indiferent de sistemul lor social și politic, să-și ia angajamentul de a rezolva toate diferendele pe cale pașnică”.

Recepția oferită de V. M. Molotov în cinstea delegațiilor statelor participante la conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa

MOSCOVA 1 (Agerpres). — TASS La 30 noiembrie, V. M. Molotov, prim vicepreședintele al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a oferit o recepție în cinstea delegațiilor statelor participante la conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa.

La recepție au participat: șeful delegației Republicii Populare Polone, Jozef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Polone; membrii delegației — Marian Naszkowski, locuitor al ministrului Afacerilor Externe, și Wacław Lewikowski, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Polone în U.R.S.S.; șeful delegației Republicii Cehoslovace, Vilim Siroky, primul ministru al Republicii Cehoslovace; membrii delegației — Václav David, ministrul Afacerilor Externe, Emanuel Slechta, ministrul Construcțiilor, Jozef Plojhar, ministrul Sănătății, și Jaromir Vosaglik, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Cehoslovace în U.R.S.S.; șeful delegației Republicii Democratice Germane, Otto Grotewohl, primul ministru al Republicii Democratice Germane; membrii delegației — Walter Ulbricht, vicepreședintele al Consiliului de Miniștri al R. D. Germane, dr. Lothar Bolz, vicepreședintele al Consiliului de Miniștri și ministrul Afacerilor Externe, Otto Nuschke și dr. Hans Loch, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Bertold Rose, secretar general al Partidului democrat-lăranesc din Germania, și Rudolf Appell, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Democratice Germane în U.R.S.S.; șeful delegației Republicii Populare Ungare, András Hegedus, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Ungare; membrii delegației — János Boldoczky, ministrul Afacerilor Externe, Endre Sik, locuitor al ministrului Afacerilor Externe, și Ferenc Muenich, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R. P. Ungare în Uniunea Sovietică; șeful delegației Republicii Populare Romine, Chivu Stoica, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine; membrii delegației — Simion Bughici, ministrul Afacerilor Externe, Grigore Preoteasa, prim-locuitor al ministrului Afacerilor Externe, și Ion Rab, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Romine în U.R.S.S.; șeful delegației Republicii Populare Bulgare, Anton Iugov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgare; membrii delegației — Ghorghi Traikov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Mincio Neicov, ministrul Afacerilor Externe, și Karlo Lukanov, am-

basadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Bulgaria în U.R.S.S.; șeful delegației Republicii Populare Albania, Manush Myftiu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri; membrii delegației — Behar Shytlla, ministrul Afacerilor Externe, și Mihal Prifti, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Albania în U.R.S.S.; observatorul din partea Republicii Populare Chineze la conferința țărilor europene — Cian Ven-tian, locuitor al ministrului Afacerilor Externe al Republicii Populare Chineze; consilierii, experții și colaboratorii ai delegațiilor, precum și Lim He, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Democratice Coreene în U.R.S.S.; Dașin Adilbiș, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Mongole în U.R.S.S.; To Kuang Dau, înscărcinatul cu afaceri ad-interim al Republicii Democratice Vietnam.

La recepție au participat: N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, M. G. Pervuhin, N. M. Șvernîk, A. N. Koshigin, V. A. Malșev, I. F. Tevosian; M. P. Tarasov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.F.S.R.; membrii delegației U.R.S.S. la conferință; A. A. Gromiko, prim-locuitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.; A. M. Puzanov, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.F.S.R.; N. T. Kalcenko, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Ucrainene; K. T. Mazurov, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Bielorusie; V. T. Lașin, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Letone; A. A. Miurisep, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Estone; M. A. Ghedvilas, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Lituanene; V. A. Zorin, locuitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.; miniștrii U.R.S.S.; S. A. Akopov, P. I. Antropov, G. F. Aleksandrov, S. F. Antonov, V. G. Bakaev, B. P. Bescev, N. K. Baibakov, F. D. Varaksin, K. P. Gorșenin, P. V. Dementiev, N. A. Diga, V. P. Eliutin, V. P. Zotov, A. G. Zverev, A. A. Ișkov, I. G. Kabanov, L. R. Kornieț, V. D. Kalmikov, A. I. Kostousov, S. N. Kruglov, M. D. Kovrighina, E. F. Kojevnikov, A. I. Kozlov, I. K. Kozulița, P. F. Lomako, E. S. Novoselov, I. I. Nosenko, G. M. Orlov, P. I. Parșin, N. D. Purșev, A. S. Pavlenko, D. I. Raizer, N. S. Rîșov, S. A. Stepanov, I. T. Skidanenko, S. M. Tihomirov, D. F. Ustinov, Z. A. Șașkov, A. G. Seremetiev, P. A. Iudin; reprezentanți ai vieții publice sovietice.

Au participat corespondenții sovietici și străini.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de deosebită cordialitate și prietenie.